

LETO
YEAR 42

misli

THOUGHTS

JULIJ 1993

Naslovna slika: Dobrodošli gost, dr. Peter Vencelj, podpisuje knjigo gostov pri S.N.S. Viktorije.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

ŽE večkrat sem povedal, da biti urednik ni lahko. Seveda, če hočeš vrsiti svoj poklic pošteno, biti dokončen in nepristranski, plavati tudi proti toku, če treba... Vedno sem skušal biti tak – koliko se mi je posrečilo, pa sam ne morem soditi. Vem, da vsem noben urednik ne more ustreči. Vem, da sem nekaterim trn v peti...

Kaj mislite, da sem rad pisal uvodnik te številke? A čutil sem, da moram nekaj reči – morda bodo iskrene besede le obrodile svoj sad. Kako lepše bi bilo, ko bi vse naše organizacije sodelovale, si pomagale. Kakšno zadoščenje bi imel pri tem, ne le kot urednik, ampak tudi kot izseljenski duhovnik. Iz srca vesel bi bil, da bi se vsi iskreno pomenili ter pričeli drugače. Sebičnost nas razdvaja.

Uredništvo dobiva včasih v objavo pisma, ki jih enostavno mora pustiti v predalu. Ali koga osebno žalijo, ali pogrevajo zadevo, ki je v Misli že prišla po drugem piscu, ali pa je že zastarela. Včasih je prav, da se sliši druga plat zvona, včasih pa je v prvi plati toliko resnice in iskrenosti, da bi bilo proti urednikovi vesti objaviti očitno fabriciran zagovor, naravnost v posmeh resnici.

Včasih dobi urednik očitke, da so Misli preveč "božje", drugič pa, da so preveč "človeške". Pa si pomagaj, če moreš! Iskreno skušam dati Mislim eno in drugo, pa brez pretiravanja. Naj moje delo prav tako iskreno sodijo bralci!

– Urednik in upravnik

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O. Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

Božje misli in človeške

Leto

42

Št.

7

JULIJ 1993

V premislek

— Urednik — stran 161

Sveta brata in naš čas — V Kat.
glasu Angel Kosmač — stran 163

Slovenci z vsega sveta
— povežimo se! — Z J. Riharjem
se je pogovarjal B. Rozman
— stran 164

Deseti brat — pesem
— Ivan B. Legiša — stran 165

Matičovc — črtica
— Karel Mauser — stran 166

Kristjan in nova evangelizacija
— Slovenski škofje — stran 168

Središče svetega Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 171

Izpod Triglava — stran 174

Edinost, sreča, sprava . . .
Sprava z bližnjim
— P. Tone — stran 176

Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Bazilij — stran 178

Moje celice — zapiski iz zaporov
Jožko Kragelj — stran 181

Naše nabirke — stran 181

Izseljensko društvo Slovenija v
svetu — Pozdrav in poročilo
— Lučka Poznič — stran 182

Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 184

Še o znamkah
— Janez Primožič — stran 185

Z vseh vetrov — stran 186

Kotiček naših mladih
— stran 188

Križem avstralske Slovenije
— stran 189

Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije — stran 192

V premislek

MED nami je bil dr. Peter Vencelj, vladni tajnik zunanjega ministrstva mlade Republike Slovenije za vse nas, razkropljene izven slovenskih meja. Lepo smo ga sprejeli, želel je ustreči vsem s svojim sporedom, ki mu ga je po nasvetih slovenskih organizacij pripravil Aljaž Gosnar, odpravnik poslov veleposlaništva v Canberri in njegov spremljevalec po Avstraliji. Od nas je odhajal utrujen, pa vendar zadovoljen, da nas je obiskal in spoznal. Spoznal pa je med nami žal tudi vse tisto nezdravo in gnilo, ki že pošteno zaudarja. Za nas je to že usakdanje in nas skoraj več ne moti — vsaj nekaterih gotovo ne. Na tujega človeka, ki je med nami le na obisku, pa verjetno napravi neljub vtis ter odhaja od nas z grenkim priokusom. Očitna mu je naša neenotnost, nesloga, da ne rečem razbitost, ki je v neki novi obliki ostanek preteklosti, ko nas je tretja sila neusmiljeno delila v dve skupini . . .

Govorim za Viktorijo, saj so mi samo naše razmere do dobra poznane. In že vidim obraze nekaterih naših bralcev ter slišim njih proteste: Kako le more urednik MISLI pisati kaj takega. Saj smo bili vedno enotni in tudi želimo taki ostati. Dokler ni prišel med nas SNS (Slovenski narodni svet), je bilo vse lepo in prav . . .

Kako smo pozabljivi, ali pa se sprenevedamo, ker nas je sram pred javnostjo prati umazano perilo. Pa je morda edina pot, da vendarle enkrat spoznamo, priznamo in začnemo drugače.

Res bi želel zvedeti, kaj hudega je posameznim društvom in slovenski skupnosti SNS storil? Komu je hodil v zelje pri svojem delu za narod? En sam primer mi povejte vi, ki ste tako glasni nasprotniki in pri tem celo poudarjate enotnost. Nekdo mora biti kriv za nesoglasje. In če drugače ne, vsak izgovor je dober, pa če ga pes prinese na repu, kakor smo rekli včasih. Bili so prepiri, še predno je bila med nami organizacija SNS in nihče jih ne more danes tajiti. Smo pa tako šibki, da se bojimo pogledati resnici v obraz ter se vprašati po pravih vzrokih nesloge ter jih odstraniti, pa četudi bo bolelo.

Dr. Vencelj je vzroke spoznal in jih gotovo tudi presodil. Tudi občutil jih je — saj bi moral biti najmanj na štirih krajih naenkrat.

SNS Viktorije je že ob vabilu gosta v Avstralijo izbral soboto 26. junija za akademijo v spomin druge obletnice samostojnosti Slovenije, ko ni imel še nobeden tukajšnjih društev za isti večer na sporedu kako prireditve. Povabil je vse organizacije, da bi skupno pripravili večer, ki bi bil lahko v ponos nam vsem, nekaj veličastnega za nas in našega gosta. Na vabilo je

Kot viharnik nad prepadom
se je naš narod stoletja boril
— in še stoji ter bo obstal . . .

odgovoril samo Geelong, pa še ta s sporočilom, da nameravajo isti večer nekaj pripraviti za mladino. Kar naenkrat je bila objavljena za isti večer mladinska prireditev na elthamskem griču, prireditev je napovedal Jadran, Planica pa je nekaj podobnega napovedala za dan prej. — Kaj si je pri tej "kulturni pestrosti" mislil gost iz Slovenije, si lahko predstavljamo. Saj ni slep, kot smo slepi mi, ki brez potrebe razbijamo svoje sile in zaradi par oseb slepo drvimo nekam brez vsakega cilja. Ljudje božji, kam? In zakaj tako? Ali se ne zavedate vsaj tega, da prav s takim ravnanjem odbijamo in izgubljammo mladino, na katero presajamo svojo neslogo, neosnovana sumniččenja in nezaupanje, mladina pa se tega otrisa in odhaja od nas? Na ta način nobena organizacija ne more imeti bodočnosti.

Pred seboj imam pismo mladega, tukaj rojenega slovenskega advokata. Motijo ga prav ta nasprotstva med slovensko skupnostjo, zaradi katerih se boji "za bodočo stabilnost in slovensko bratstvo", kajti "samo z združeno fronto in skupnim ciljem bomo Slovenci dosegli našo popolno dejavnost." In dalje: "Ne verjamem, da nas bodo Avstralci in avstralske oblasti vzele resno, dokler se ne bomo kot narodna skupina rešili ideoloških in osebnih razlik, ki nas trenutno težijo. Vseh teh razlik se moramo rešiti, jih pustiti za sabo ter združeno delati za bodočnost."

Po mnenju tega mladega tu rojenega Slovenca naj bi bil prvi korak k našemu ozdravljenju "open forum", na katerem naj bi iskreni razgovori razbili razlike slovenskih skupin in posameznikov v dobrobit skupnosti. S kakšnim veseljem mu vse to potrdim, imam pa pri tem resno vprašanje: Ali smo tega še zmožni? Nam je res za uspeh skupnosti, ali pa zgolj za osebni prestiž, pri katerem je skupnost le umetno pročelje?

Dr. Peter Vencelj nam je med domačim srečanjem s Prijatelji Slovenskih krščanskih demokratov povedal lepo priliko iz obiska med Slovenci nekje v Nemčiji. Vsaj skupaj so prišli, v skupnem prostoru so se zbrali, a še vedno v dveh skupinah — vsaka skupina na svoji strani. Mladina ene in druge skupine pa skupaj kot tretja skupina, ki ji ni mar, da se očetje grdo gledajo in jih mora dr. Vencelj spravljati skupaj. (Nas pa najbrž še on ne bi mogel!)

Ljudje božji, na ljubo mladini, ki je naša bodočnost, naj bi se srečali in si enkrat iskreno pogledali v oči. Seveda so in še bodo razlike, ki pa naj ne prevladajo ob prijateljskem razumevanju drug drugega, pripravljenosti sodelovati in si pomagati. Vsaj za velike dneve nas vseh, kot je obletnica samostojnosti Slovenije, naj bi prišlo med nami do skupnega dela in tudi skupnega bratskega veselja, ki si ga po neumnosti sami odrekamo.

Kaj bi poskusili? Vsaj na ljubo mladim, ki jim zastrupljamo čut do slovenstva s svojo nerazumljivo trmo.

UREDNIK

Sveta brata in naš čas

ANGEL
KOSMAČ

NAŠI predniki so ob navdušenju do svetih bratov Cirila in Metoda zažigali za njun praznik kresove. Tudi na Primorskem, čeprav je bilo to – zlasti med obema vojnama – povezano z določeno nevarnostjo, da bi se fašistične oblasti primerno maščevale nad našimi ljudmi.

Ali nam danes njun praznik še kaj pomeni? Imata sveta brata še kaj povedati našemu rodu danes? Je njuno sporočilo še aktualno tudi za današnje Slovence – verne in manj verne?

Sveta Ciril in Metod sta dobro razumela vlogo Cerkve v devetem stoletju. Vse svoje moči sta posvetila za polnokrvno rast krščanstva med slovanskimi narodi in našimi predniki.

Osvojila sta si vse dosežke blesteče grško - bizantinske kulture; v sebi sta dogradila svetostni lik resničnega kristjana. Nato sta odpotovala med nepoznane in neuke brate, da bi tudi v njih obnavljala pradedne časti prvega brezgrešnega človeka ter jim tako pomagala do polne zrelosti v Kristusu.

Nista oznanjala Kristusovega evangelija v znamenju meča in političnih osvajanj, ampak kot izrazita poslanca miru in ljubezni. Nikomur nista delala nasilja. Ljudstva, med katera sta prišla, sta imela za sebi in svojemu rodu enakovredna, čeprav so jih njihovi rojaki imeli za barbare.

Nista vsiljevala svojega grškega jezika in kulture. Prisluhnila sta z ljubeznijo besedi slovanskih kmetov in pastirjev. Zanje sta pripravila nov črkopis. Prevedla sta svete knjige v slovanski jezik. V tem jeziku sta oznanjala Kristusovo veselo oznanilo odrešenja ter temu primerno uvedla bogoslužje v domačem jeziku, da bi krščanstvo prišlo bolj do srca.

Celo pri obredu sta bila nadvse natančna. Prihajala sta z Vzhoda, kjer je bil doma bizantinski obred. Vendar, ko sta spoznala, da je med Moravani in Panonci v veljavi rimski obred, ga nista zatrla, ampak ga z domačo besedo približala ljudstvu ter mu pomagala do novega razcveta.

To svojo misijonsko metodo sta povsod pogumno zagovarjala, tudi pred rimskim papežem, ter tako pričala svojo pravovernost proti vsem nasprotnikom. Nista v celoti uspela pri tem svojem apostolskem delovanju, vendar sta ostala za vse čase čudovit zgled idealnega misijonarja in apostola edinosti. Zadnji vatičanski koncil jima je dal prav ter je v celoti osvojil njuno apostolsko metodo.

Misli, julij 1993

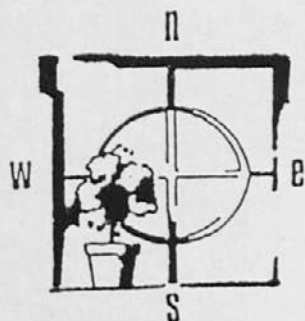
V njunem času je v Carigradu že dozoreval veliki vzhodni razkol. Sveta brata sta tudi v kritičnem obdobju ostala zvesta papežu in delala za edinost med Cerkvijo na Zahodu in Vzhodu. Ko bi ne naletela na toliko ovir in težav, bi se že v devetem stoletju razcvetelo krščanstvo med slovanskimi narodi v vsej polnokrvnosti ter bi zgodovina Evrope verjetno potekala drugače, kot jo danes poznamo. Morda tudi do vzhodnega razkola sploh ne bi prišlo, ali bi se vsaj ne zarezal tako globoko in za toliko stoletij. Krščanski Slovani bi lahko že takrat, to se pravi v devetem stoletju, postali most med latinskim Zahodom in bizantinskim Vzhodom, ko sta se ta dva svetova že začela močno oddaljevati drug od drugega, dokler ni prišlo v enajstem stoletju do dokončnega preloma.

Misijonarska metoda svetih bratov priča še danes o veliki važnosti in spoštovanju do materine besede pri oznanjevanju evangelija ter o ljubezni, ki mora prevevati vsakega pastoralnega delavca – vsakdo mora biti pripravljen tudi na žrtve in trpljenje, da pride do svojega cilja.

Sveta Ciril in Metod ostaneta tudi čudovit zgled vsem javnim delavcem, zlasti onim na odgovornih mestih, o važnosti človeških pravic za vse člane razredov in narodnih manjšin. Delovala sta v duhu enakopravnosti vseh ljudi, ki so vsi otroci istega nebeškega Očeta in bratje med seboj. Zato pa imajo vsi pravico do poštenega, človeka vrednega življenja že tukaj na zemlji, nekoč pa v večnosti.

Odkar je svetniški škof Anton Martin Slomšek ustanovil Bratovščino sv. Cirila in Metoda in tako razživel češčenje svetih bratov, imamo Slovenci še posebno dolžnost, da sprejmemo sporočilo solunskih bratov kot klic sedanjega časa in našo vlogo v njem.

Zato naj ta naš kres ob prazniku Cirila in Metoda močno zagori in več ne ugasne med nami!

Slovinci z vsega sveta — povežimo se!

Katoliško središče Slovencev po svetu (KSSS), naslednik predvojnega Rafaelove družbe, povezuje vedno več rojakov po svetu. Ta razgovor je bil objavljen v Družini ter je vreden ponatisa za avstralske bralce.

OB nedelji Slovencev po svetu, ki jo praznujemo prvo nedeljo v juliju po vseh slovenskih cerkvah, smo zastavili nekaj vprašanj ravnatelju Katoliškega središča Slovencev po svetu (KSSS) JANEZU RIHARJU, župniku na Fužinah v Ljubljani.

Ali prav razumem, da je s koncem enoumja tudi konec monopola Slovenske izseljenske matice (SIM) pri delu z našimi rojaki na tujem? Dr. Bernik, ZDA, je izjavil: "Ker je bil katoliški del izseljencev ves čas po vojni ne samo ignoriran, ampak tudi aktivno napadan, se otroci teh izseljencev niso mogli identificirati s Slovenijo. To je najbolj žalosten del politike slovenskega komunističnega režima za izseljence v ZDA" (Mladika, Trst, 92/4). Da je bila SIM le transmisija partije, se ve.

Pri nas žal še ni čisto konec enoumja, zato tudi še ne more biti konec monopolnih apetitov. SIM tudi še ni utegnila povsem razcistiti razmerja med seboj in izseljenci: ali je ona zaradi njih, ali so oni zaradi nje. Težko je popravljati škodo iz preteklosti, grozi pa že nova.

Poleg SIM imata "na skrbi" Slovence na tujem zdaj še Katoliško središče Slovencev v svetu (KSSS) in Slovenija v svetu (SVS). Ker se ti dve organizaciji verjetno zanimata za isti krog ljudi, najbrž sodelujeta. Kako?

Sodelovanje med KSSS in SVS je logično in naravno, saj je njuno delo nadaljevanje Družbe sv. Rafaela (že skoraj stoletna tradicija!). Omenjeni društvi nagoovarjata zlasti tisti del Slovencev po svetu, ki jih je matična Slovenija ves čas po vojni ignorirala. Vsem pustimo popolno svobodo, da si poiščejo sogovornika v domovini oz. domovini svojih staršev po svojem okusu.

Ali je KSSS podrejeno slovenskemu ministrstvu za zunanje zadeve?

Ker je KSSS cerkvena ustanova, ne more biti podrejena zunanjemu ministrstvu. Sodelovanje pa je obojestransko možno in zaželeno.

KSSS je organizacijama SIM in SVS najbrž prirejeno?

Seveda. Tudi sodelovanje z vsemi drugimi institucijami (npr. tudi s Studia slovenica in Institutom za slovensko izseljinstvo pri SAZU) je načelno možno, a nikoli v smislu podrejanja kateri koli od njih.

Kakšen odstotek zajame po Vaši oceni vsak od teh treh društev? SIM si "prilašča" 80% Slovencev na tujem, drugi jih ji pripisujejo 20%.

Mi smo z delovanjem komaj dobro začeli, zato je nemogoče govoriti o tem, kako velik izsek našega življenja na tujem s svojim delom pokrivamo. Trditev SIM, da zajema 80% izseljencev, je, milo rečeno, neresna.

Katere skupine — tako pod ideološkim vidikom kot zemljepisno — zajema KSSS?

Ideološko skupine, ki se zbirajo okrog slovenskih župnijskih središč, zemljepisno pa vse dežele, kjer so slovenski duhovniki — ti so pa na vseh celinah.

Kdo in kdaj je ustanovil KSSS?

Na željo mnogih Slovencev po svetu jo je ustanovila Slovenska škofvska konferenca spomladi 1990. Za ravnatelja me je metropolit imenoval 9. aprila istega leta. Sicer pa obstaja pri slovenski škofovski konferenci tudi Svet za Slovence po svetu, ki ga vodi škof Pirih, sestavljajo pa po en duhovnik iz koprške, ljubljanske in mariborske škofije.

Kakšne so glavne smeri dela pri KSSS?

Naštem lahko le nekaj smeri naše dejavnosti, taksaj koj moram pa dodati, da se še kar naprej odpirajo nove.

— Skušaj biti pomoč našim dušnim pastirjem med rojaki na tujem (obveščanje o verskih, prosvetnih, šolskih tiskih, kasetah, videokasetah, ki izhajajo v Sloveniji, in pošiljanje le-teh; obveščanje o verskem in cerkvenem življenju doma in med rojaki po svetu).

— Pomaga pri organiziranju obiskov in gostovanj slovenskih skupin: iz tujine doma in od doma na tujem.

— Sodeluje z revijo Naša luč, zlasti s širjenjem le-te po Sloveniji.

— V domovini pripravlja vsakoletno nedeljo Slovencev po svetu, katere namen je predvsem spomniti roja-

ke doma na naše izseljence.

– Sodeluje pri raznih razstavah (npr. Tisk in fotografije v slovenskih begunskih taboriščih).

– Udeleženo je pri urejanju Slovenskega doma v Škofovih zavodih v Šentvidu v Ljubljani.

– S svojo pisarno je našim izseljencem vsak čas na voljo.

Kakšen je ustroj KSSS?

Pri vodstvu organizacije mi kot posvetovalni organ pomaga tričlanski odbor, s katerim se sestajamo vsak mesec. Našo organizacijsko mrežo pa sestavljajo slovenska župnijska središča po svetu: tem pošiljam dvo-mesečna Obvestila.

Naslov pisarne?

Poljanska 2, 61000 Ljubljana.

telefon: 061/454-246 in 132-075,

faks 446-135.

Uradne ure so . . .

. . . vsak delavnik od 11 do 13 ure.

Zelo odmevno je bilo gostovanje 90-članske mladinske pevske in plesne skupine iz San Justa v Argentini o zadnjem božiču in novem letu, saj so nastopili celo v ljubljanskem Cankarjevem domu. Pripravilo ga je KSSS, kot vem.

Pripravilo ga je v glavnem KSSS, pomagalo pa je še nekaj posameznikov. Z gostovanjem se je uresničila večletna želja slovenske mladine iz San Justa, naselja na severozahodnem robu Buenos Airesa, kjer so si naši rojaki postavili prosvetni dom – enega od sedmih na tem področju. Ti mladinci so sinovi in hčere naših političnih emigrantov, ki so ob koncu vojne rajši

izbrali demokracijo na tujem kot totalitarizem doma. Ta mladina je živ dokaz vere, poštenosti in ljubezni do slovenstva teh naših izseljencev. Vožnjo so si plačali sami, mi smo jim pa našli v Sloveniji nekaj sponzorjev in bivanje po družinah.

Ali bo KSSS prevzelo skrb za revijo Naša luč, kar bi bilo povsem naravno, in ali bo postala iz sedanjega glasila za Slovence po Evropi glasilo za vse Slovence na tujem?

Te misli so dejansko nekako v zraku, vendar morajo na prvo vprašanje odgovoriti lastniki Naše luči, to je dušni pastirji za Slovence po Zahodni Evropi, na drugo pa naši duhovniki po svetu.

In Vaši načrti?

Veliko jih je, a bolje je, neki načrt najprej uresničiti in šele potem o njem govoriti, kakor pa ga vnaprej razglašati.

In želje?

Seveda pričakujemo, da bo tudi našemu delovanju odmerjen iz državnega proračuna kakšen delež za vzdrževanje pisarne in ostale stroške, saj doslej nismo dobili še niti tolarja. Naj še povem, da delamo pri KSSS brezplačno. Poleg tega dela imam jaz na skrbi še veliko župnijo.

Še kakšna misel za konec pogovora?

Kjer je idealizem, tam je tudi božji blagoslov. Prepričan sem, da smo vsi, ki delamo v teh strukturah, prežeti z idealizmom. Zato računamo tudi s pomočjo od zgoraj. Saj razumemo to delo kot svojo dolžnost do Slovencev po svetu.

Pogovarjal se je BRANKO ROZMAN

DESETI BRAT

Pozabljeni deseti brat
čez ocean stegujem vrat
in kar se da glasno
pozdravljam rojstno vas.

Še se bom oziral tja,
kjer nekoč sem bil doma,
ker mi tam ostal je včeraj
zakopan za zmeraj.

In še s tujine zatiralcem
pošiljal bom klofut,
vse dokler s tujo zemljo
ves ne bom zasut.

IVAN B. LEGIŠA

/Iz pesniške zbirke "Za pest drobiža"/

Matičovec

KAREL
MAUSER

DO Železnikov je dobro uro hoda od cerkve, do Selc pa še več.

Res. Prtovč je samotna vas.

Pa vendar Prtovčani nočejo v dolino. Na hribu so se rodili, na hribu so zrastle, na hribu bodo umrli in s hriba jih bodo peljali k pogrebu.

Drugače je življenje na Prtovču na moč prijazno. Čez teden se ljudje z delom zmučijo, v nedeljo sedejo možakarji v senco in modrujejo. Ženske pa vas oberejo od bajte do zadnjega grunta.

Noči so fantovske. Vsako kamrino okno ima nagelj, trava pod oknom je shojena.

Matičovcu to ni všeč. Preklemansko, Lucija se ni prav zagnala. Jaskov Polde hodi v vas. Trave pod oknom že kar ni več.

Prekvato, treba bo zagrmeti.

Matičovec tlači s prstom tobak v čedro. Potlej stopi čez prag in zavije na klop pod drevo.

Seno diši v poletni soparici. Muhe so sitne, da še v sencu ni miru.

Matičovec viha rokave. Preklemansko je vroče. Medard je bil lep in sedaj nebeški svetec noče odnehati in poslati nekoliko moče. Drži se.

Prebita reč.

Matičovec razgrne časopis. Bregar ga je posodil. Nekaj o umetnem gnojilu je notri.

Z branjem gre počasi. Danes je Matičovec nasajen in najraje bi zamotovilil, pa ni prave priložnosti. Je ni. Ženska mu kar na vse pritrdi, Lucije pa doma ni.

Jaskov mu ne gre iz glave. Da se je salamenski trdin lotil Lucije!

Zidar – pa na kmetijo.

Naka!

Matičovec prav na drobno jezi. Kakor da že vnaprej ve, da bo boj s Poldo težak.

Da je moral sin Nace umreti. Vsi so zidali nanj, malo sta bila že v pomenku z Novakovo Rotijo. Pa je žalostno minilo.

Hudiman vendar!

Lucija pa tak bajs, da se pusti z Jaskovim bučmanom v pogovor. Punčara trapasta!

Naka!

S pestjo udari Matičovec po mizii. A kar ne more biti prav jezen. Njegova Meta je bila tudi iz bajte. Pa jo je pripeljal k hiši. Lucija to ve.

Seno diši. Matičovec vleče v nos. Žajbelj in melisa, z Lucijinega vrtiča.

“Danes me ni za groš,” sprevidi nazadnje, zgrne časopis in odkorači v hišo. Presoparno je.

Lucija je prišla pod večer. Matičovec samo brunda in se vozi po hiši.

Potlej je noč, mesec visi nad Jelovco. Hrib je zlat, zlato so strehe, zlata so pota, zlata so kamrino okna.

Od povesod dišita melisa in žajbelj. Matičovec se obrača v postelji.

Hudiman, da mu Jaskov ne gre iz glave. Da vsaj zidar ne bi bil, če je že iz bajte.

– Za njivico pa le skrbi, – nekaj piči Matičovec.

Roke dene pod glavo in gleda v strop.

Nekdo pleza čez vrtno ograjo. Matičovec sliši Lucijino ime.

Preklemansko, da je Jaskov.

Matičovec vstaja. Zdaj ga bo spodrepil, zlomka. Pri priči se bosta zmenila.

Polahno odpira vrata. Pod kamrinim oknom je cel klepet. Lucija se smeje.

Matičovec stoji tiho na pragu. Ves hrib je v mesečini, smreke so videti kakor vile. Nad Jaskovo bajto strmi v nebo velikanski macesen.

V takih nočeh je včasih tudi Matičovec vasoval.

Prav zdajle mu je prišlo na misel: Ko sta se z Meto zmenila, je bila prav taka noč in ravno okrog košnje. Prav tako je dišala melisa kakor nocoj.

Od tega je sedaj že petindvajset let.

Matičovec se ne more prav odločiti. Sliši Lucijin smeh in Poldovo šepetanje.

Potlej Lucija utihne. Nato Matičovec natančno sliši: “Če oče ne bodo pustili, bom brez dote odšla. Tu-

di naša mati niso nič imeli, pa so srečni."

Matičovc ne more naprej. Kakor da sebe sliši.

Na oglu stoji in gleda v macesen. Rahlo se mu tresejo roke.

"Jaz bi tako rad kmetoval, Lucija. Živel bi za zemljo kakor da je živa."

Zdaj se Matičovc obrne. Počasi po prstih se vrne do praga. Vrat niti ne zapahne. Naj diši melisa še v vežo.

Meta se obrne v postelji.

"Kaj laziš ponoči okoli? Si bolan?"

"Zdrav, Meta, zdrav kakor včasih. Mesečino sem šel gledat."

Matičovc se na tihem smeje.

"Ne zapopadem te. Butne vate, pa te popusti."

"Nocoj me je prav zares. Kar nekam lažji sem. Ti, nemara pa Polde ni napačen."

Metina roka počasi zdrsi po moževi lakti.

"Franc, tak je kot ti takrat. Saj veš. Oče te niso mogli ugnati. Vzel si me."

V Matičovcu je do kraja dozorelo.

"Pa mi ni žal, Meta."

In čez čas:

"Prekvat, da ne!"

Potlej sta se oba zazrla v mesečino.

Dr. Peter Vencelj govori po akademiji zbranim rojakom z odra verskega središča v Kew. Pestuje pa podarjenega koala medvedka. V ozadju njegova spremljevalka iz zunanjega ministrstva ga. Tatjana Kovačič.

Saj nas molitvo, medsebojno spodbujanje
in dolga dele povečajo v trdno slovensko
skupnost. On, ki voli usode naravoslov,
pa nam bo pri tem pomagal.

Peter Vencelj

Kristjan in nova evangelizacija

To je sicer Pastirsko pismo slovenskih škofov v letošnjem postnem času, seveda pa njegovi napotki segajo preko velike noči v vsakdanje življenje kristjana. Zato je vsebina še pomembna. V obliki članka (z malenkostno ureditvijo) nam govori o novi evangelizaciji, katere soudeleženci naj bi bili tudi mi. — Urednik

KAJ JE NOVA EVANGELIZACIJA IN ZAKAJ SMO JE POTREBNI

JEZUSOV najpomembnejši govor imenujemo "Govor na gori". In prav v luči tega govora bi vam radi slovenski škofje spregovorili o novi evangelizaciji.

Ob poslušanju evangelija o "Govoru na gori" začutimo, da smo vsi kristjani potrebni stalne rasti k trdni in osebni veri; **potrebujemo novo evangelizacijo**. Nova evangelizacija ni oznanjevanje nekega novega evangelija. Nova želi biti v gorečnosti, v izrazih, v načinih in nosilcih oznanjevanja. Noče biti ideološko nasilje nad človekom, ampak uveljavljanje prave svobode pred Bogom, sočlovekom in svojo vestjo. Nova evangelizacija nikakor ni oživiljanje zunanje moči Cerkev. Ni boj za oblast, marveč hoče biti globlje služenje človeku po zgledu Jezusa Kristusa.

Evangelizacija je uresničevanje Jezusovega naročila, naj oznanjamo evangelij vsemu stvarstvu. Evangelizirati pomeni prinašati Jezusovo veselo oznanilo v vse plasti človeške družbe in z duhovno močjo **od znotraj osvobajati, spreminjati in prenavljati človeka**. Nova evangelizacija je namenjena tistim, ki so sicer krščeni, a ne znajo živeti iz svojega krstnega dostojanstva, pa tudi tistim, ki še ne verujejo in iščejo življenjski smisel.

Zmanjšati moramo razkorak med zahtevami evangelija in vsakdanjim življenjem. Za nas vse velja Jezusova beseda iz evangelija: "Če vaša pravičnost ne bo večja kakor pismoukov in farizejev, nikoli ne pridete v nebeško kraljestvo" (Mt 5, 20).

V teh časih, ko se mnoge stvari hitro spreminjajo, se moramo spraševati, ali res verujemo Jezusovemu zagotovitvi: "Resnično vam povem: dokler ne premine ta nebo in zemlja, ne bo zbrisana niti ena črka ali ena črtica postave, preden se vse ne zgodi" (Mt 5, 18).

Mnoge dežele, kjer je bilo krščansko življenje nekdanj cvetoče, so danes v hudih preizkušnjah. Marsikje

se je versko življenje kristjanov izvotlilo. Ohranja se le zunanja lupina verskih običajev in bogoslužnih oblik. Širita se verska brezbriznost in praktični materializem.

Pri nas v Sloveniji je vse več odraslih, ki so potrebni prve ali začetne evangelizacije. Precej vernikov živi, kot da Boga ne bi bilo. Smisel svojega življenja vidijo zunaj evangelija. Največ življenjskih energij posvetijo proizvajanju in uživanju materialnih dobrin. Veliko je verske in moralne brezbriznosti; mnogim je vseeno, kaj je resnica in kaj laž, kaj je dobro in kaj zlo, kaj vodi v človeški napredek in kaj v duhovno razsulo. Razjeda nas moralna kriza, ki ocenjuje dejanja predvsem po tem, ali so prijetna ali ne, ne pa, ali so dobra ali slaba.

Slovenska družba na prehodu iz drugega v tretje tisočletje doživlja velike spremembe. Veseli smo mednarodno priznane samostojne države. Kljub gospodarski krizi upamo, da bosta delavnost in ustvarjalnost naših ljudi premagali brezposelnost in druge težke probleme.

V preteklem obdobju se je pri nas širilo načrtno brezboštvo. Zaradi tega so se mnoge moralne držbe, ki so bile v naši družbi nekdaj samoumevne, izvotlile in oslabele. Zavedamo se, da bomo posledice vsega tega čutili še več desetletij: v medčloveških odnosih, na področju gospodarstva, politike, šolstva, zdravstva, kulture in vere. Prizadevanje za prenovo bo moralo biti dolgotrajno, vztrajno, strpno, v duhu Jezusovega nauka o spravi iz evangelija (prim. Mt 5, 21-26).

Pri nas je potrebno **poudarjati tri temelje vere in krščanskega oznanila: Bog, Kristus in Cerkev**.

Prav te tri temeljne verske vrednote so najbolj napadene in izpodkopane, zlasti pri vzgoji mladih. Vera v Boga je v javnosti pogosto razvrednotena in zasmehovana. Kristus je zanikan in zamolčan. Cerkev je osumljena klerikalizma in posestništva. Nova evange-

lizacija se mora osredotočiti predvsem na te tri teme-
lje, da se bodo ljudje zopet odločali za Boga, spreje-
mali Kristusa in Cerkev.

Škofje smo trdno prepričani, da lahko kristjani naj-
več naredimo za duhovni in materialni napredek naše
družbe prav s svojo zvestobo Jezusovemu evangeliju.
Znova izražamo **hvaležnost** vsem duhovnikom in ver-
nikom, ki ste v preteklih desetletjih kljub pritiskom
ohranili vero v svojih srcih, v družinah, v župnijah in
v širših okoljih. Prav tako smo globoko hvaležni vsem,
ki ste z vso ljubeznijo skrbeli in še skrbite za svoje
cerkve, kapelice in druge zgradbe, ki služijo cerkve-
nim potrebam. Ohranjali ste najlahtnejši del sloven-
ske kulturne dediščine, ki daje neizbrisljiv pečat po-
krajini in zgodovini.

Seveda pa moramo – ob vsej potrebnih skrbi za ma-
terialne stvari – **usmeriti svoje moči v duhovno pre-
novo življenja** svojih družin, župnij in družbe. Brez
korenite spreobrnitve k Jezusu Kristusu bodo cerkve
le mrtvi kulturni spomeniki, ki bodo govorili o pre-
teklih časih, ne bodo pa odpirali poti v odrešeno pri-
hodnost. Brez evangeljske prenove življenja bo naša
država tonila v še globlje duhovne, moralne in social-
ne krize. Kajti če se pokvari kvas, je okisano vse testo
(prim. Gal 5,9), in če ugasne luč na svetilniku, je vsa
okolica v temi (prim. Mt 5, 15).

Slovenski škofje smo bili lansko leto 6. novembra
na uradnem obisku pri papežu Janezu Pavlu II. v Ri-
mu. Med drugim je sveti oče dejal: "Zvestoba . . . ni
odpovedala niti v zadnjih desetletjih, kljub trdnim
preizkušnjam, ki so jih morali mnogi duhovniki, re-
dovniki in verniki prestajati in za zvestobo plačevati
visoko ceno ponižanj, krivic, trpljenja, če ne tudi sa-
moga življenja. To je bil čas, ki bo po skrbni raziskavi
gotovo razodel pričevanje pristnega junaštva" (Sporo-
čila 1992/12, str. 134, 2). Nato pa je nadaljeval: "**Pri-
hodnost vaše Cerkve mora . . . zajemati pri zdravnih
studencih Kristusa Odrešenika**. Ti izvirajo iz zakra-
menta svetega krsta in iz vseh drugih zakramentov,
ki spopolnjujejo nadnaravno življenje" (prav tam,
št. 3).

Bratje in sestre! Oklenimo se z vsem srcem Jezusa
Kristusa, križanega in od mrtvih vstalega! Bistvo evan-
gelizacije je namreč v pričevanju o Bogu, ki nam ga je
razodel Jezus Kristus v Svetem Duhu.

V evangeliju Jezus večkrat ponovi: "**Jaz pa vam
pravim.**" Kako jasna, odločna in polna božje avtorite-
tete je ta Jezusova beseda! Verujmo torej našemu Od-
rešeniku, ki jasno govori o večnem življenju in o od-
govornosti, ki jo imamo pred Bogom kot posamezniki
in kot skupnost.

Svoje življenje, različne dogodke in razmere, v ka-
terih živimo, presoajamo v luči Jezusovega nauka. Ta
je vedno nov, svež in odrešilen tudi za sedanjí čas.

"Jaz pa vam pravim", nam kliče Jezus tudi danes. Va-
bi nas k novi evangelizaciji v našem času. Pri tem delu
naj vas spremlja božji blagoslov!

NEKATERE POTI NOVE EVANGELIZACIJE

"Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški
Oče" (Mt 5, 48)! Tako beremo v evangeliju, da je re-
kel Jezus. Ob tej Jezusovi zahtevi čutimo, da smo da-
leč od evangeljskega ideala. Nikakor ga ne bomo v po-
polnosti dosegli. Truditi pa se moramo, da se mu bo-
mo čimbolj približali.

V prvem delu smo videli, kaj je nova evangelizacija
in zakaj smo je vsi potrebni. Tu pa bi radi z vami raz-
mišljali, kako jo bomo uresničili po svojih močeh in v
zaupanju v božjo pomoč.

Ob propadanju raznih ideologij, ki so obljubljale raj
na zemlji, opažamo novo žejo po Bogu. Ob potrošni-
štvu se kaže vedno večja utrujenost in naveličanost
zmaterializiranega življenja, ki ponižuje dostojanstvo
človeške osebe. Sedanjí čas je žejen evangelija. Če ga
kristjani ne bomo oznanjali v vsej polnosti, se bodo
med nami vedno bolj širile sekte. Te premamljajo pre-
cej ljudi z okrnjenimi in cenenimi oblikami nove du-
hovnosti, ki človeka ne odrešuje, ampak le delno in
trenutno zadovoljuje predvsem njegove čustvene po-
trebe.

Škofje se povsem strinjamo s sedanjim papežem, ki
nam je pri zadnjem obisku dejal: "**Glavna naloga Cer-
kve je evangelizacija**. Ta pa je notranja povezava z de-
lom za človeški napredek. Kristjani - laiki so kot dr-
žavljeni poklicani, da udeležijo vse to, kar jih vera
uči" (Sporočila 1992/12, str. 135, 4). "Glejte, da bo-
ste pospeševali družinsko pastoralo, kajti krščanska
družina – domača Cerkev, ki je odprta življenju, je
naravni prostor prenašanja vere s staršev na otroke.
Krščanske družine naj bodo temelj žive Cerkve in
zdrave družbe. V njih bodo spoštovali kulturo življe-
nja kljub mnogim nasprotnim skušnjavam, ki se po-
javljajo pri uporabljanju protispočetvenih sredstev in
pri visokem številu razporok in splavov" (Sporočila
1992/12 str. 135, 4 in 5).

Tudi mi poudarjamo pomembnost nove pastorale
družine kot domače Cerkve (prim. Sinoda evropskih
škofov st. 5). Družina je najodličnejši dejavnik prena-
šanja vere. Prva evangelizacija se dogaja v domači dru-
žini. Zato vas prosimo predvsem naslednje:

V svojih družinah pozivite **družinsko molitev**, ali
pa z njo začnite. Od začetka je ta molitev lahko ze-
lo preprosta. Vsekakor začnite moliti, pa čeprav se ne
morete zbrati vsi skupaj in bosta morda le dva zbrana
v Jezusovem imenu.

Moč za svoje krščansko življenje črpajte v rednem
praznovanju Gospodovega dne in pri sodelovanju

pri nedeljski maši. Sodelujte pri različnih srečanjih za starše, v zakonskih skupinah, v skupinah verskega izpopolnjevanja in izobraževanja. Kjer takih srečanj ali skupin ni, dajte sami pobudo, da se ustanovijo.

Krščanske zakonice vabimo in prosimo, da se nenehno spopolnjujete v svojem zakonskem poklicu. Kjer le morete, se združujte v zakonska občestva, da boste v skupni molitvi, v poslušanju božje besede in v medsebojnem pogovoru dobivali moč za življenje po evangeliju v svojih družinah in v svojem okolju.

Župnijska občestva spodbujamo, da se posvetijo predvsem katehezi odraslih, ki je glavna oblika kateheze in h kateri so naravnane vse druge oblike.

Kjer le morete, se združujte in oblikujte razna mala **krščanska občestva**: molitvene skupine, skupine karitativnih prostovoljcev, biblične in misijonske skupine, klube krščanskega izobraževanja, verske organizacije in druge skupnosti krščanskega življenja. Kajti občestvo se rojeva tam, kjer deluje Sveti Duh. **Pravi sadovi evangelizacije so vedno resnica, svoboda in občestvo.** V malih občestvih se boste krepili in usposabljali za evangeljsko pričevanje brezbriznim, oddaljenim in neverujočim.

Treba je spoštovati našo krščansko izročilo. Hkrati pa vedimo, da ljudske pobožnosti, župnijske slovesnosti, romanja in druga slavja niso sama sebi namen, ampak so v službi in težijo k trem razsežnostim pastoralnega dela: k oznanjevanju, k bogoslužju in h karitas. Prazniki cerkvenega leta in slavja, ki jih obhajamo, morajo voditi predvsem k poglobljanju vere.

Župnijska občestva prosimo, da se ne ukvarjajo le s pastoralno ohranjanja sedanjega stanja. Župnije naj postanejo skupnosti, ki evangelizirajo, ki se obračajo k oddaljenim in neverujočim. Postati morajo do blabin misijonske, da bodo dosegle tudi tiste, ki gledajo na Boga, vero in Cerkev z dvomom ali pa celo le iz velike razdalje.

Vse spodbujamo in prosimo, da bo župnijah izvajate sklepe škofijskih pastoralnih zborov.

Na medžupnijski ravni je treba vpeljati nove poti evangelizacije. Predvsem gre za **katehumenat – uvajanje odraslih v krščanstvo.** Po vseh dekanijah ali področjih naj bi nastale skupine odraslih katehumenov, ki vsaj leto ali dve redno hodijo po poti uvajanja odraslih v krščanstvo. V to delo naj bodo poleg duhovnikov vedno bolj vključeni usposobljeni in zavzeti laiki.

Vi, mladi, ste prvi oznanjevalci evangelija med svojimi vrstniki. Današnji človek ceni predvsem to, kar lahko vidi. Zato naj vaša zvestoba evangeliju med vašimi nevernimi in brezbriznimi vrstniki postane vidna in otipljiva. Velikodušno darujte vsak teden vsaj nekaj ur prostovoljnega dela svojim bližnjim, zlasti

prizadetim, ubogim in osamljenim. S svojim znanjem, zmožnostmi in velikodušnostjo lahko obogatite katehezo otrok in mladostnikov. Med mladimi delavci, na področju kulture in verskih organizacij ter v sredstvih družbenega obveščanja naj bo viden delež vaše krščanske mladosti. Vaša naloga je tudi, da se usposabljate za odgovorne službe v javnem življenju. Prav vi morete veliko prispevati k poglobitvi verskega življenja v svojih domačih družinah. Z odgovorno pripravo na poklic očetovstva in materinstva v luči evangeljskih vrednot boste največ naredili za novo evangelizacijo.

V zaupanju, da Jezus tudi danes kliče mnoge v **duhovne poklice**, spodbujamo tiste, ki čutijo v sebi to vabilo, da se mu velikodušno odzovejo in mu sledijo v duhovniški ali redovniški službi.

Bratje in sestre! Ob koncu priznavamo, da smo tudi sami potrebni stalne evangelizacije: v vztrajni molitvi, v premišljevanju božje besede in v osebnem srečanju z živim Bogom. Isto mora priznati vsak duhovnik, redovnik in laik. **Nova evangelizacija se začne na kolenih pred Bogom.** Spreobrnjenje srca je delo božje milosti, mi pa z njo sodelujemo. Le s spreobrnjenim srcem in polni evangeljskega duha bomo lahko resnični sodelavci pri novi evangelizaciji. Za druge bomo lahko prepričljivi takrat, ko bomo doživeli vero kot velik božji dar in se bomo Bogu zanj zahvaljevali. Bodimo kristjani, ki želijo dar vere posredovati oddaljenim in nevernim. Kadar pa pridejo v občestvo vernih novi člani, naj se čutijo sprejeti, pričakovani in ljubljeni.

Apostol Pavel je zaklical: "**Gorje meni, če evangelija ne bi oznanjeval!**" (1 Kor 9, 16). Ta klic naj odmeva v srcih vseh, ki pripadamo Kristusovi Cerkvi na Slovenskem.

Na binkoštno jutro, ko se je po delovanju Svetega Duha začela evangelizacija, je bila Devica Marija sredi apostolov in učencev. Naj bo ona, ki smo se ji lansko leto posvetili, zvezda vodnica nove evangelizacije.

Na vse, ki sodelujete pri oznanjevanju evangelija (prim. Flp 1, 5), na mladino, na bolnike ter na vse ljudi, kličemo božji blagoslov.

SLOVENSKI ŠKOFJE

SPET naj pričnem pri POKOJNIH, je pa za junij samo eden, hvala Bogu. Zato mu bom dodal še pokojnika na začetku julija. — Dne 10. junija je na svojem domu v Warrawongu (Wollongong) umrl rojak MAK-SIMILIJAN FURLAN. Rojen je bil 13. aprila 1910 v tržaškem predmestju Servola, Škedenj. Maks, kakor smo ga klicali, se je izučil mizarskega poklica ter ga je opravljal tudi v Avstraliji prav do svoje bolezni. Tu je bil okrog 36 let. Že v Trstu se je poročil z Germano. Iz tega zakona sta se rodila dva otroka: Giordano ima zdaj že 57 let, hči Igea pa 55. Zakonca sta se pozneje razšla. Oba otroka in prva žena živijo zdaj v Melbourne. Maks se je nato ponovno poročil z Danico Ivančič, po rodu prav tako iz Trsta. Pokojnik je pred kakimi petnajstimi leti zbolel za rakom in bil dvakrat operiran. Bolezen se je nekako ustavila, imel pa je posledice, da je zaradi operacije na vratu in v ustih težko govoril. Pred nedavnim je imel tudi nesrečo, da ga je na cesti podrl avto in je bil več tednov v bolnišnici. Oglasil se je tudi revmatizem, ki mu je oteževal hojo. A vendar je še vedno skušal biti aktiven ter je rad prihajal v Figtree k slovenski maši in tudi k balinanju. Bil je član kluba "Planica" ter mu je ob nakupu zemljišča s poslopjem posodil lepo vsoto denarja. Maks je bil znan kot dober človek, ki je rad pomagal, so pa tudi primeri, ko so njegovo dobroto zlorabljali.

Pogrebno mašo za pokojnega Maksa smo imeli v slovenski cerkvi v Figtree v torek 15. junija. Veliko rojakov, prijateljev in znancev se jo je udeležilo, kakor tudi pogreba na Lakeside pokopališče Kana-hooka, kjer je dobil zadnje počivališče.

Naše sožalje vdovi Danici ter ostalim najbližjim!

V četrtek 1. julija je na svojem stanovanju v sydneyskem okraju South Granville umrl DR. MIHAEL COLJA. Rojen je bil 3. decembra 1919 na Braniku (Rihemberk). Po osnovni šoli v domačem kraju je obiskoval gimnazijo v Gorici. Nekaj časa je bil tam tudi v semenišču, končno pa se je odločil za medicinsko fakulteto ter postal zdravnik. Prakso je začel v domačem kraju. Dne 16. aprila 1945 ga je njegov sošolec č. g. Srebrnič v domači cerkvi sv. Katarine poročil z Alberto Čebrom. V domovini so se jima rodili trije otroci, najmlajša hčerka pa že v Avstraliji, kamor so se izselili kot begunci leta 1958.

Po prihodu v Avstralijo so Coljevi nekaj časa živeli v Melbourne, nato na več krajih in končno so se ustavili v Sydneyu. Prva leta so bila težka: dr. Colja je delal v bolnišnici kot navadni bolničar, medtem pa se pripravljaval za potrebne izpite. V primerjavi z drugimi takimi primeri je bil dokaj hitro priznan ter začel delati kot zdravnik, najprej na deželi, po preteku določenega roka pa med nami v Sydneyu. Svojo prvo ordinacijo je imel na Station Street v Fairfieldu. Ko so se morale tam hiše umakniti trgovskemu kompleksu, se

Misli, julij 1993

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

je premaknil na Fairfield Heights, kjer so si postavili novi dom ter je do upokojitve ordiniral. Ves čas svojega bivanja med nami je bil dr. Colja povezan z našo skupnostjo, posebej še s slovensko cerkvijo sv. Rafaela v Merrylandsu. Pred leti je tudi spremljal cerkveno petje na orglah. Tako je spoznal, da so stare orgle nezadostne ter je sprožil akcijo za nove orgle. V ta namen je najprej sam dal mecenski dar v sklad, obenem pa poagital med rojaki. Res smo lahko kmalu nabavili nove orgle, ki še vedno služijo našim zborom in ljudskemu petju v naši cerkvi. Pokojni gotovo ni mislil, da mu bodo te orgle zdaj igrale pri pogrebnih maši.

Dr. Colja je pred nekaj leti prenehal z zdravniško prakso. Naselil se je v stanovanju poleg hiše svoje hčerke Miriam v South Granville. Večkrat je prišel na naša srečanja upokojencev, bil vedno veselo razpoložen in pripravljen za prijeten razgovor. Rad se je pošalil in povedal, da je prišel v Avstralijo s 120 funti dolga. Vsi smo bili iznenadeni, ko smo zvedeli za njegovo nenadno smrt, saj se je pred nekaj meseci pohvalil, da ima dobrega zdravnika, ki skrbi zanj. Razen visokega krvnega pritiska, drugih težav ni imel.

Na predvečer pogreba smo za dušo pokojnika ob krsti v Pogrebem zavodu Funerals of Distinction v Fairfieldu zmolili rožni venec. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v torek 6. julija, nato smo spremili krsto na stari del slovenskega pokopališča v Rookwoodu. Tam je imel poleg groba svoje žene Alberte (umrla je leta 1985) že pripravljen spomenik s svojim imenom ter datumom in krajem rojstva.

Iskreno sožalje hčerki Tatjani por. Lee, možu Lincu ter otrokom Jennie, Melindi in Mihaelu (družina živi v Melbourne); dalje sinu Radovanu, ženi Dorte r. Andersen ter sinu Aleksu; sinu Igorju ter hčerki Miriam por. Ananin, njenemu možu Pavlu in otrokom Davidu, Jessici in Petru.

Dragi dr. Colja, naj ti bo lahka avstralska zemlja!

KRSTI – Hvala Bogu, imamo spet nekaj krstov za našo kroniko, čeprav sta prva dva še od lanskega leta, pa doslej še neobjavljena:

Karina Žic, Botany, NSW, hčerka Johna in Julie r. Velcich. Botra sta bila Evelyn in George Kuldán. – St. Michael, South Blacktown, NSW, 24. maja 1992.

Daniel Stephen Kolenko, Greystanes, NSW. Oče Štefan Jr., mati Leonie r. Peterson. Botra sta bila Alex in Debbie Vescio. – Župna cerkev Kraljice miru, Greystanes, NSW, dne 9. avgusta 1992.

Jessica Marie Golčman, Bossley Park, NSW. Oče Andrej, mati Mary r. Truden. Botrovala sta Peter Šarkan in Giovanna Rubbo. – Sv. Rafael, Merrylands, 13. junija 1993.

Adrian Robert Šuber, Chipping Norton, NSW. Oče Robert, mati Sylvia r. Jamšek. Botra sta bila Valter in Kristina Šuber. – Sv. Rafael, Merrylands, 20. junija 1993 med nedeljsko mašo.

Aleksander Urbas, Torrens, ACT. Oče Igor, mati Kristina r. Hebar. Botrovala sta John Urbas in Silvana Nott. – Sv. Peter in Pavel, Garran, ACT, 20. junija 1993.

Nadia Louise Trebar, Quakers Hill, NSW. Hčerka Vojka in Therese r. Kaposi. Botra sta bila Mark in Anna Whitney. – Sv. Rafael, Merrylands, dne 27. junija 1993.

Novokrščenim, staršem, botrom in njihovim družinam iskrene čestitke! Skrbimo, da bodo malčki po starših lepo vzgojeni ter bodo rastle v milosti pri Bogu in pri ljudeh!

CANBERRA ima po novem urniku slovensko mašo na tretjo nedeljo v mesecu, kakor je bilo doslej, le čas je spremenjen: je ob štirih popoldne. Torej na nedeljo 18. julija in 15. avgusta.

FIGTREE praznuje na dan 24. julija letos desetletnico, odkar je bila v cerkvi opravljena prva slovenska maša. Neverjetno hitro je minilo teh deset let. Dogodka se bomo spomnili skupaj z "žeganjem" v mesecu novembru. Omemba pa je prilika, da se zavemo, kako srečni smo, da imamo lastno cerkveno, kjer lahko v materinem jeziku glasno molimo in prepevamo Bogu in Mariji v čast. – V juliju bo služba božja v cerkvi Vseh svetih 11. in 25., v avgustu pa 8. in 22. Čas je vedno isti: on petih popoldne.

NEWCASTLE je spet na vrsti za slovensko službo božjo na peto avgustovo nedeljo, 29. avgusta, ob šesti uri zvečer, v Hamiltonu. Obvestite se med seboj, da nihče ne bo mogel reči, da ni vedel.

SURFERS PARADISE: slovenska maša bo v soboto 31. julija ob 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Merimac. Ali nas bo kaj več, kakor v aprilu?

BRISBANE pa pride na vrsto naslednji dan, v nede-

ljo 1. avgusta ob 11.30 dopoldne v South Brisbane. Upam, da boste prišli skupaj malo pred mašo, da boste z organistom Stankom Sivcem pripravili pevski spored. – Ta Marijina cerkev, kjer imamo že nad trideset let slovensko službo božjo (bolj natančno bo vedel verjetno kdo tamkajšnjih pionirjev, morda Janez Primožič), obhaja letos 100-letnico obstoja. Za slovesnost na dan 4. julija smo bili povabljeni tudi kaplani raznih narodnosti, ki so imeli ali pa še imajo v tej cerkvi maše za svoje skupnosti. Žal nisem zvedel pravočasno, da bi uredil vse potrebno za udeležbo. Če bi bila slovesnost vsaj v popoldanskih urah, bi lahko tja prišel z letalom.

STOJNICA 16. julija bo že mimo, ko boste to brali. Pa naj omenim naslednji datum zanjo, ki je v četrtek 16. septembra. Se vam priporočamo, da bo spet uspešno.

CAR RALLY pripravlja naša mladina za nedeljo 8. avgusta. K sodelovanju ste vabljeni stari in mladi člani naše sydneyneške skupnosti. Doprinos te prireditve je za naš gradbeni sklad, nekaj pa bo šlo verjetno za stroj za pranje posode v dvoranski kuhinji.

OBNOVITEV posvetitve Materi božji bomo imeli ob obletnici, na nedeljo 15. avgusta, praznik Marijinega vnebovzvetja. Vsi smo potrebni, da se od časa do časa spomnimo, da smo se posvetili Mariji. Saj v hitrem vsakdanjem vrvežu skrbi in dogodkov kaj lahko pozabimo in spomin na važne življenjske mejnike kar nekam zbledi.

SREČANJE UPOKOJENCEV bomo imeli v četrtek 22. julija. Začetek je pri maši ob 10.30, žene naše molitvene skupine pa bodo pripravile srečanje v dvorani in kosilo. Poskrbite za prevoz kakemu rojaku, ki se drugače srečanja ne bi mogel udeležiti!

HOLROYD, merrylandska občina, prireja vsako leto v juliju tako imenovani MAYORAL PRAYER DINNER. Letos bo v torek 27. julija. Glavni govornik bo Fr. John Sweeney, ustanovitelj redovne družbe bratov sv. Gerarda in župnik v Greystanes. Kdor se zanima in bi se rad udeležil, naj mi čimprej sporoči!

KONCERT MARIJINIH PESMI so v nedeljo 13. junija ponovili v dvorani kluba "Planica" v Figtree. Združen zbor je prepeval pri telovski procesiji in pri sveti maši, po maši pa nastopil s koncertom. Sestro Francko je v odsotnosti zamenjala z dirigiranjem Miriam Stariha, na orglah pa je spremljal petje nadebudni Damijan Nemeš. Udeležba je bila kar lepa. – Iskrena zahvala pevkam in pevcem, dirigentki in organistu za ta nastop, kakor tudi za petje pri slovenskih mašah, ki ga tako zvesto opravljajo že vrsto let.

DOBRODELNA VEČERJA bo po presledku nekaj

let spet na vrsti. Bo v naši dvorani v soboto 31. julija ob sedmih zvečer. Sobotna vigilna maša bo takrat že ob šestih. Pri tej prireditvi sodelujejo vse tri delovne skupine. Pripravljen bo tridelni obrok hrane, cena večerji pa bo 15 dolarjev. Doprinos bo za nakup stroja za pranje posode v dvoranski kuhinji. Vstopnice bodo v kratkem na razpolago. Udeležbo toplo priporočamo.

FOTOGRAFIJA MLADINE iz Sydneya je bila objavljena v junijskih Mislih. Po pomoti je ob sliki pisalo, da je to "mladina sydneyškega verskega središča". Moram popraviti, da je na sliki nekaj mladih tudi iz drugih naših skupnosti, čeprav je veliko večino njih krstil slovenski duhovnik (v Paddingtonu, Villawoodu in Merrylandsu ter drugod). Pravilno bi se moralo glasil: sydneyška slovenska mladina. — Zaželjeno bi bilo, da bi se še večkrat tako zbrali in imeli kakšno prireditev in medsebojno organizirano srečanje. Vso pohvalo zaslužijo naši mladi, ki se za to resno prizadevajo.

19. MLADINSKI KONCERT se hitro bliža. Nekdo je predlagal za geslo letošnje prireditve: **ZDRAVA BODI, DOMOVINA!** — Čakamo še novih predlogov za geslo. Oglasite se!

Predvsem pa pripravljajte programe za svoj nastop. Če ste se že odločili, svoj spored čim prej poslijte na najbližje slovensko versko središče, ali pa naravnost na: **MLADINSKI KONCERT**, P.O.Box 280, Merrylands, NSW, 2160

ZAMENJAVA V MERRYLANDSU — Iz provincialnega vodstva slovenske frančiškanske province je prispelo obvestilo, da je imenovan za novega predstojnika verskega in kulturnega središča v Merrylandsu **P. TOMAŽ MENART**. Po rodu je pater iz Št. Vida pri Ljubljani, zadnjih nekaj let je opravljal službo župnijskega pomočnika v Ljubljani na Viču (fara sv. Antona Padovanskega), star pa je 52 let. Predno sem zvedel za to odločbo, sem si uredil za dopust v domovini, obisk mame in poroko nečakinje — na pot odidem 7. avgusta, vrnem pa se 29. septembra. Med tem časom me bo nadomeščal p. David, ki po moji vrnitvi odleti na novo službeno mesto v ZDA. — Računam, da bo prišlo do zamenjave nekako meseca novembra, če bo p. Tomaž medtem dobil avstralsko vizo. Bilo mi je naročeno, da ga bom dva meseca uvajal v delo, ki ga upravljam v Merrylandsu in postojankah. Nato odidem na novo službeno mesto v Ljubljano, če ne bo še kakšne spremembe.

P. VALERIJAN

Dve sliki letošnje procesije na praznik Rešnjega Telesa in Krvi, ki smo ga obhajali na nedeljo 13. junija v sydneyškem verskem središču svetega Rafaela v Merrylandsu: nas cerkveni, pevski zbor in del vernikov med procesijo ob banderu Svetogorske Matere božje.

IZPOD TRIGLAVA

VRNITEV najvišjih odlikovanj – zlatih častnih znakov svobode – predsedniku Kučanu je pojasnilo odprto pismo šestorice "ustanovitvenih očetov" neodvisne in suverene Slovenije. Podpisniki so dr. Bučar, dr. Rupel, Bavčar, Kacin, Peterle in Janša. Nedvomno je jasno pisanje in vrnitev odlikovanj pretreslo ozračje proslavljanja druge obletnice slovenske samostojnosti. Pismo je odločni opomin predsedniku Kučanu za njegovo premajhno pripravljenost ustrezno proslaviti važno obletnico, medtem ko leta na razna slavja bivše komunistične partije. Je tudi svarilo pred možnostjo oživitve neke nove Jugoslavije pod krinko gospodarskih razlogov. Predsedniku so našli tudi nekaj drugih "grehov", ki jih kot izvoljena glava nove mlade države ne bi smel storiti. Vračanje odlikovanj pa je imel glavni vzrok v tem, da je Kučan podelil isto odlikovanje tudi svojim sopotnikom iz časov komunizma – dr. Bavconu in dr. Pleterskemu, ki za samostojnost Slovenije nista ničesar storila, pač pa zavirala z javnim izražanjem za ohranitev starih odnosov do balkanskega juga.

NAŠE NOVOMAŠNIKE 1993 smo omenjali v prejšnji številki Misli. Med posebnostmi naj zdaj dodam, da so trije med novomašniki kasni poklici: eden je bil prej redovni brat, drugi profesor glasbe, tretji pa delavec.

Najmlajši med njimi je star 24 let, najstarejši pa 60, povprečna starost letošnje novomašniške skupine pa je 29.7 let.

Letos izhaja deset novomašnikov iz delavskih družin, šest iz kmečkih, dva sta iz kmečko-delavske družine, eden pa iz meščanske.

Iz mestnih župnij prihaja šest novomašnikov, iz podeželskih pa štirinajst.

Eden novomašnikov je iz družine osmih

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO and JOE

MEMORIALS P/L

**10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061**

Tel.:
269 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

otrok, dva s sedmimi in dva s šestimi otroki. Štirje novomašniki so iz družine s petimi otroki, trije z tremi, šest z dvema otrokoma, edinec pa je samo eden.

ŽIČNICA na našo najvišjo božjo pot, Svete Višarje, je spet v prometu. Obratovati je začela na soboto 26. junija. Pozdravili so jo zlasti starejši romarji, ki zahtevne pešhoje v hrib ne zmorejo več. Kot beremo v goriškem Katoliškem glasu, ima za obnovitev žičnice največ zaslug frančiškanski pater Filip Rupnik, ki že nekaj let upravlja svetovišarsko svetišče. Pri skrbi za obnovo žičnice se je obrnil celo na predsednika italijanske republike O. L. Scalfara. Ko je končno prišlo do ugodne rešitve, mu je ta telefonično izrazil svoje veselje in obenem prosil patra, naj pri Višarski Mariji tudi zanj zmoli eno zdravamarijo.

Za poletni čas je predviden tudi poseben vlak iz Trsta do Trbiža. Kdor pri žičnici pokaže železniški listek, dobi popust. Poseben popust je tudi pri ceni za romarske skupine in pa za posamezne romarje iz vzhodnih držav, vključno Slovenije.

400-LETNICE bitke s Turki pri Sisku, na današnjem Hrvaškem so se v Sloveniji posebej spomnili in tudi zares upravičeno. Na dan sv. Ahaca, dne 22. junija 1593 je bila mogočna turška vojska s Hasan pašo na čelu popolnoma premagana, s tem pa je bil dokončno zadržan prodor islama v Evropo. V bitki je bil vrhovni poveljnik krščanske vojske, ki je štela 6000 mož, kranjski baron Andrej Turjaški. Poveljnik slovenskih konjenikov – 400 izvrstnih jezdecev in borcev – pa je bil kranjski vižez Adam Ravbar. Gre za veliko zgodovinsko zmago Kranjcev, Štajercev, Korošcev in Istrijanov, brez katere bi danes na slovenski zemlji ne bilo več krščanstva. Med bitko je padlo 18.000 Turkov, Hasan paša pa je utonil v reki Kolpi.

Bitko in njeno važnost omenja tudi Valvazor v svoji knjigi Slava vojvodine Kranjske. V zahvalo so po cerkvah več dni skupaj zvonili, barona Turjaškega pa je nagradil sam papež. Zgodovina se pa o bitki ni razpisala: jug Slovincem ni hotel priznati zmage v svojo sramoto, Dunaj pa tudi ni rad poveljeval Slované. In vendar gre za eno največjih zgodovinskih prelomnic. Pač pa je bitka ostala živa v slovenski ljudski pesmi.

Za proslavljanje tega zgodovinskega dogodka se je ob 400-letnici pridružila slovenski Cerkvi tudi slovenska država. Dne 19. junija je na Turjaku zbranemu občinstvu, predstavnikom javnega življenja in vojakom spregovoril obrambni minister Janez Janša. V torek 22. junija, na god sv. Ahaca, pa je v cerkvi tega svetnika nad Ločnikom pri Turjaku nadškof Šuštar opravil spominsko sveto mašo. V pridigi se je zahvalil tudi vsem, ki so se tedaj in kasneje bojevali za svobodo Slovenije, in tistim, ki danes skrbijo za njeno varnost.

MARIBORSKO OBMOČJE je po številu razvezanih zakonov uvrščeno v sam svetovni vrh, kakor so pokazale zadnje raziskave. Leta 1990 so od desetih zakonov tega območja kar štiri dobili ločitev. Danes, po treh letih, jih je zelo verjetno že pet – to pa je že kar polovica . . .

NAJHUŠI povojni udarec je doživela slovenska manjšina v Italiji na letošnjih junijskih volitvah. Ne glede na krivično zakonodajo, na napake v manjšini in na odnos do Slovencev, ki so ga pokazale številne stranke, so za nas volitve porazno končale. Slovenska stranka je po 29 letih ostala brez deželnega svetovalca in brez pokrajinskega svetovalca v Trstu, po 42 letih pa tudi brez pokrajinskega svetovalca v Gorici. Tudi zastopstvo Slovencev v vsedržavnih strankah je bilo skoraj povsem okleščeno: v deželnem svetu sedi en sam slovenski predstavnik DSL, v goriškem pokrajinskem svetu ni slovenskih političnih predstavnikov, v tržaškem pa ni nič boljše. Zato se še toliko bolj nujno postavlja upravičena zahteva za zajamčenem manjšinskem zastopstvu, ki ga še posebno zavzeto vodi stranka Slovenske skupnosti.

25. ROMANJE INVALIDOV, bolnikov in ostarelih na Brezje je spet organiziralo Ognjišče in sicer v soboto 19. junija. Zbralo se je preko 9.000 romarjev iz vseh treh slovenskih škofij in zamejstva, nad sto duhovnikov in osem škofov, med njimi tudi apostolski nuncij v Sloveniji. Nad sto skavtov je skrbelo za primerno oskrbo in pomoč udeležencev ter nemoten potek slovesnosti.

Med romarsko mašo so škofje in duhovniki bolnim in ostarelim podelili zakrament svetega maziljenja, po maši pa je bila tudi procesija z Najsvetejšim med bolniki. Romanje se je končalo s slovenskim nagovorom apostolskega nuncija nadškofa Celata, ki je navzočim izročil papeževe pozdrave in blagoslov.

NA SLIKI so razvaline farne cerkve v Žužemberku na Dolenjskem. Žalostni ostanek komunistične revolucije na slovenskih tleh je moral do zdaj čakati usmiljenih src. Oglašajo se že dobrotniki doma in iz tujine ter vse kaže, da bo porušeno in požgano svetišče končno le obnovljeno. Postalo naj bi cerkev sprave v našem narodu.

Žužemberčani se obračajo tudi na nas, naj bi jih podprli, saj sami tako velikega dela, kljub dobri volji, ne bodo zmogli.

Dobra srca, na plan!

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

BOLEČINA sicer ostaja, odpuščanje pa celi rane, se je glasil naslov članka v Družini, ki govori o novi spominski plošči žrtvam revolucije. Na vseh koncih in krajih odkrivajo in blagoslavljajo spomenike, plošče z dolgo vrsto imen mučenih in pobitih žrtev se množijo. V marsikateri župniji se samo čudijo številu, ki šele zdaj prihaja na dan. Vsa desetletja po vojni je molk pokrival resnico. Čas se je spremenil in ni več nevarno govoriti o žrtvah. Morda so prav ti mučenci za narod in vero izprosili vstajenje. Naj narodu tudi pomagajo, da bo razvil pravo demokracijo ter popravil moralno škodo zadnjega pol stoletja.

NOVO JAMO so odkrili na Primorskem. Raziskani del jame se vije vzporedno z mejo na bazoviški gmajni pod hribom Kokoš, približno od spomenika bazoviškim žrtvam pod cesto, ki pelje iz Bazovice na mejni prehod Lipica proti Gropadi. Jama je precej obširna, saj so izmerili približno 5 kilometrov rovov in večjih prostorov, globoka pa je 360 metrov. V tej višini, ki je nekako 40 metrov nad morsko gladino, so odkrili tudi vodo, ki domnevajo, da je Timava. — Novoodkrita jama je zelo lepa, polna čudovitih podzemskih tvorb. Vhod ima tudi v gozdiču "Boršt", ki pa so ga jamarji zavarovali, da bi ohranili jamo pred vandali.

Edinost, sreča, sprava

SPRAVA Z BLIŽNJIM

SVEČE, sveži venci in vonj po mrliču so napolnjevali sobo. Večerna ura je zbrala okrog njegove krste kar precej sosedov in drugih, ki so mu bili tako ali drugače blizu. Zdaj so se odprla vežna vrata in njihovih ugibanj je bilo konec. Sin je stopil k vzglavju in se zastrmel v speči obraz, ki ni več kazal življenja.

“Oče!” je komaj slišno zašepetal.

Večletni molk je pretrgala beseda in se dotaknila vseh navzočih. Obraz pokojnega pa je ostal negiben in roka je sklenjena počivala v drugi roki.

Sam sebi ne moreš odpustiti, ko bližnji nosi breme tvoje krivde. Ko že pričakuješ, da se bo mir naselil v tvoje srce, se pred teboj prikaže podoba bližnjega. Tudi božje odpuščanje te ne odveže dolžnosti do bližnjega. Še do njega bo potrebno stopiti, da bi lahko začel znova, s čistimi rokami in očiščenim srcem.

Čas za to pa ni neomejen. Odlasati ni dobro, ker je lahko prepozno. Skesan sprevid pogrebcev ne more več izreči besede odpuščanja in je ne sprejeti od pokojnega. Solze nad grobom so lahko le opravičevanje. Načet odnos z drugim je potrebno urediti takrat, ko je to še mogoče. Navsezadnje je to tudi pogoj za božje odpuščanje – “odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom . . .”

Mrtvemu ne moreš več stisniti roke. Tudi odgovora na izgovorjeno besedo ni več. Stvari pa se lahko zapletejo tudi pri živih ljudeh.

Kolikokrat se zgodi, da nasprotniki sedijo za isto mizo, si podajajo roke in si nazdravljajo, njihovi svetovi pa so si daleč narazen. Takih primerov ni treba iskati med državniki in visokimi osebnostmi; najdemo jih sredi vsakdanjega sveta.

Če želiš doseči spravo z nekom, se mu moraš približati. Moraš biti pripravljen govoriti in poslušati. Pri tem se lahko zgodi, da govorimo to, kar smo si vnaprej pripravili in da slišimo ne drugega, ampak svoj odgovor.

Stopiti na pot sprave pomeni najprej to, da se osvobodimo uzaljenosti, prizadetosti, škodoželjnosti, opravičevanja, vzvišenosti . . . Šele po vsem tem lahko trezno presodimo, kaj se je zgodilo. Včasih zadostuje že to, da nekomu oprostimo, ali da se opravičimo. Drugič je potrebno odpuščanje. Lahko odpušča drugi, lahko odpuščam jaz.

Radi pozabljamo, da sta za spravo potrebni dve strani. Pogosto lahko slišimo: “Odpuščam mu, ne morem pa pozabiti, preveč me je prizadelo.” Takšno razmišljanje o odpuščanju je zgrešeno. Šele, ko grem do drugega, mu pogledam v obraz in se ta obrne k meni, je mogoča sprava.

Ruski pisatelj Dostojevski v svojih romanih mojstrsko opisuje značaje ljudi in njihova najgloblja občutja. V svojih delih se pogosto dotika krivde in odpuščanja.

V romanu *Idiot* knez Miškin pogosto razmišlja o odpuščanju in tudi odpušča. Tudi druge uči odpuščati. V primeru sušičnega bolnika Ippolita, ki pričakuje gotovo smrt, se to še posebej pokaže. Bolnik skuša pritegniti pozornost nase; hoče, da bi bila njegova smrt za vse najpomembnejša. Knez mu ob neki priliki reče:

“Pojdite mimo nas in odpustite nam našo srečo!”

Želi mu povedati, da se bo on sam srečal s smrtjo, drugim pa bo moral pustiti njihova življenja. Ali se ne dogaja tudi v našem življenju, da drugim ne odpustimo ali bolje, ne dopustimo to, kar jim pripada? V zvezi z Ippolitom, ki ga pred znanci osmeši in pokvari prijeten večer gostiteljem, knez Miškin razvije še drug vidik odpuščanja. V pogovoru z Lizaveto Prokofjevo pravi:

“Če mu ne marate odpustiti, bo pa umrl brez tega . . .”

“O, kar se mene tiče, jaz mu vse odpuščam; to mu lahko poveste.”

“Tega ne smete tako razumeti,” je po tihem, in kar kor nekam nerad odgovoril knez in še naprej strmo

Edinost, sreča, sprava
 Ji nam naj nazaj se vrnijo!
 Otrah, kar ima slava,
 Vsi naj si v roke serejo!

gledal v neko piko na tleh in ni vzdignil pogleda; "gre za to, da bi bili tudi vi pripravljene sprejeti njegovo odpuščanje."

Odrežava Lizaveta Prokofjeva razume odpuščanje kot miloščino. Ne razume knezovih besed, da bi morala "sprejeti Ippolitovo odpuščanje". Ona ni ničesar zakrivila. Nekdo prosi odpuščanja in drugi mu odpusti; to je naravno.

Sprejeti odpuščanje drugega. Knez hoče reči, da mora biti človek pripravljen sprejeti odgovor na odpuščanje, ki ga je nekomu dal. Ni dovolj, da krivico pozabi. Morda je tisti, ki je krivico storil, zdaj potreben večje pozornosti, celo ljubezni.

Dostojevski ve, da odpuščanje in sprava ne moreta biti pravno dejanje. To je dejanje ljubezni, ki načeti odnos ne le poravnava in spravi v prejšnje stanje, ampak mu da novo vrednost.

Si lahko predstavljamo, da bi morali nekoga, ki nas je prizadel, nam storil krivico ali izkoristil, za povrh še bolj ljubiti? Nesmisel. In vendar je ravno v tem skrivnost, kako naprimer dočakati zlato poroko.

Ruski pisatelj ne govori na pamet, saj življenje pozna take primere. Sam je doživljal to obliko odpuščanja. Poznal pa jo je tudi od drugod, saj je rad segal po Evangeliju.

"Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz storil vam" (Jn 13, 15). Te Jezusove besede so dovolj zgovorne in se ne nanašajo le na umivanje nog. Celó tako daleč gre, da prosi Očeta odpuščanja za tiste, ki ga križajo.

Nam zaenkrat zadostuje njegova prilika o izgubljenem sinu. V očetu imamo zgled odpuščanja. Sin, ki je napravil svoj del premoženja, se vrača. Oče ve, da je pot nazaj težka, zato mu gre naproti. Oče skesanemu sinu da več kot zahteva pravičnost. Ker ve, da je sin ranjen, mu da celo več ljubezni kot starejšemu sinu, ki mu je vseskozi zvest. Oče pozabi, kar je bilo in da sinu novo moznost. Starejšemu sinu pa je vse to nerazumljivo.

Jezus misli s svojim zgledom resno. Toda ali je človek tega sposoben? Ne! Ja, toda ne v popolni meri.

Ne sam, ampak le z božjo pomočjo. Človek se morda prav tukaj lahko najbolj približa Bogu, bogopodobnosti.

V ljubezni, dobroti in usmiljenju smo lahko izredno močni. Koliko izgubljenih sinov se je že vrnilo domov. Materina ljubezen jih je ozdravila. Odpuščajoča ljubezen mater se je leta in leta borila, da se je v zakrknjenih srcih vzbudilo kesanje. Vsakdo nosi v svojem srcu moč take ljubezni, samo zaupati, verjeti in hoteti je treba.

Zdaj lahko nehamo govoriti o odpuščanju in začnemo odpuščati. Ko bomo zmožni odpuščanje podariti, bomo bližnjega doživeli v novi luči. Če bo odpuščanje resnično, ne bo več preteklosti. To pa bo takrat, ko se ne bomo več vračali h krivdi.

Čeprav so izkustva krivde in odpuščanja težka, utrjujejo našo medsebojno povezanost, prijateljstvo, ljubezen, zaupanje. To pa ne samo z bližnjim, ampak tudi z Bogom.

P. TONE

ZAHVALJEN, Gospod, za trenutek, v katerem ti lahko rečem, da vsem odpuščam vse, sleherni krivico, sleherni žalitev, sleherni bolečino in rano, ki so mi jo v življenju hote ali nehote prizadeli. Vse to dajem tebi. Vedoč, da vse obračaš v dobro, se ti zahvaljujem za vse, ki jih v tem trenutku zmorem zares ljubiti. Posebej ti dajem tiste, Gospod, ki jim težko odpustim, kjer so rane najgloblje, poškodba in krivica večji. Naj jih objame tvoja ljubezen...

/P. dr. Zvezdan Linić ofm/

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home

11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 1054

RES prijetno domače je bilo srečanje z dr. Petrom Venceljem, sekretarjem zunanjega ministrstva RS za Slovence po svetu in zamejstvu, ki je prišel med nas – v spremstvu svetovalke pri zunanjem ministrstvu RS Tatjane Kovačič in odpravnika poslov veleposlaništva v Canberri Aljaža Gosnarja – v četrtek 24. junija zvečer. Bil je predvečer Dneva slovenske državnosti in med gosti veleposlaništva RS v Park Royal Hotelu v mestu sva bila tudi s p. Tonetom.

Naslednji dan, v petek 25. junija, smo pričeli obhajati obletnico razglasitve samostojnosti Slovenije pri nas že precej zgodaj, ob pol devetih. Droga za slovensko in avstralsko zastavo je dan prej namestil SNS, prostor zanj pa smo izbrali v gredičnem pasu med cerkvijo in Domom počitka m. Romane. Dr. Venclja ni bilo treba čakati: bil je pri nas med prvimi. Imeli smo skromno a lepo slovesnost: ob dviganju zastave smo zapeli obe himni, ob nagovoru predsednika SNS Stanka Prosenaka imeli enominutni molk v spomin vseh, ki so v preteklosti za domovino dali življenja, dr. Vencelj pa je povedal nekaj toplih besed. Lepo je gledati slovensko zastavo, ki plapola pod svobodnim avstralskim nebom.

Kot povsod drugod je imel dr. Vencelj tudi pri nas v Viktoriji naravnost nabasan spored srečanj. K nam v versko središče se je vrnil naslednji dan, v soboto 26. junija, z obema spremljevalcema. Prišel je s slovenskega grička S.D.M., sicer z enourno zamudo, a ob tako gostem sporedu je kak zastoj treba pričakovati. Imeli smo skupno kosilo – edini čas, da sva se s patrom Tonetom mogla z gosti vsaj malo osebno pomeniti. Naj se tu zahvalim Ivanu Mejaču, ki si je opasal predpasnik s. Eme in nam skuhal odlično kosilo.

Po obedu si je dr. Vencelj z zanimanjem ogledal Baragovo knjižnico z njenimi posebnostmi. Predstavili smo mu tiskana dela avstralskih Slovencev, ki jih je že kar lepo število.

Sledil je domač in zelo informativen sestanek z Društvom prijateljev SKD v naši obednici, nato pa srečanje s člani S.N.S Viktorije v pisarni Sveta. Zopet je vladala domačnost in prijateljska izmenjava misli, v dr. Venceljevih odgovorih pa jasnost in gotovost, kar si človek od vladnih oseb najbolj želi.

Večerjo smo imeli z visokim gostom in spremljevalcema v Domu počitka m. Romane, ki si ga je visoki gost že dan prej ogledal. Ni skrival svojega zadovoljstva nad to našo zadnjo ustanovo v prid avstralskim Slovcem.

Ob pol osmih smo morali v cerkveno dvorano, kjer se je na odru v proslavo druge obletnice Republike Slovenije in gostom v čast razvil preprosti a vendar bogati spored z naslovom DREVO NAD PREPADOM in nam simbolično prikazal slovenski narod. Ta je kot viharnik v gorah ključoval nevihtam in obstal skozi stoletja. Spored sta pripravila in ga povezovala pater Tone in Elica Rizmal. Z glasbenimi tqčkami in recitacijskimi odlomki slovenskih pesnikov, pisateljev in gornikov je nastopilo preko dvajset oseb. Okusno pripravljen tiskan spored bo vsakemu udeležencu lep spomin na ta kulturni večer, ki se je končal ob domači zakuski in prijateljskem razgovoru okrog polnoči.

Kot sem omenil v uvodnem članku te številke: lepo in prav bi bilo takle večer organizirati skupno z vsemi tukajšnjimi slovenskimi organizacijami. Napravili bi lahko nekaj veličastnega, za goste in nas vse nepozabnega. In pokazali bi resnično enotnost, ki nam je tako potrebna kot cvetki voda, da ne zamre.

Naslednji dan, na nedeljo 27. junija, so bili naši gostje pri deseti maši. Tu je bil dr. Vencelj kot iskren vernik (doma je tudi član župnega odbora), ki iz božje zakladnice zajema pomoč za svoje javno delovanje. Kakor v Sydneyu in Adelaidi, se tudi pri naši maši ni bal stopiti pred vernike in jim brati berilo. Po bogoslužju pa smo se spet zbrali v dvorani, kjer je visokega gosta p. Tone še enkrat pozdravil ter mu želel srečno pot v domovino. Dr. Vencelj se je pomešal med ljudi in mnogi so izrabili še to zadnjo priliko, da so mu segli v roke in izmenjali nekaj besed, ali pa prišli na dan s pravnim vprašanjem, ki mu niso znali odgovora.

Ko sem popoldne spremljal naše goste na letališče, od koder je g. Aljaž Gosnar odletel v Canberro, druga dva pa nazaj v deželo pod Triglavom, sem razmišljal: kakšna razlika med desetletji enoumja in sedanjostjo! Kako prijeten je občutek, da smo vsi izseljenci doma enako upoštevani. Veliko je vredna zavest, da imamo zaslonbo in razumevanje v demokratični vladi in vso pomoč s strani našega predstavnštva v Canberri.

Vsak tak obisk pa naj poglobi našo zavest, da smo slovenskega rodu in smo na to lahko ponosni, obenem pa tudi dobri avstralski državljani.

+ SMRT nam pa res ne prizanaša. Od zadnjih MISLI nas je kar štirikrat obiskala ter nam odvzela dva redna naročnika.

Dne 22. junija je na svojem domu v Lavertonu žalostno zaključil svojo zemeljsko pot ALOJZ MECH. Zadnji čas je bil bolan in izgubljen. Čutil je, da je z njim nekaj narobe, a iz bolnišnice so ga vrnili domov. Nečakinja Erika je že urejevala, da bi prišel v naš Dom počitka m. Romane v Kew. Če bi to uspelo, bi bil Alojz verjetno še živ, tako pa žal tega ni dočakal. Pokojnik je bil rojen 29. junija 1923 v Ravnah pri Šoštanju. Iz Avstrije je leta 1952 emigriral v Avstralijo s svojo ženo avstrijskega rodu, se naselil v melbournskem okraju Sunshine ter kmalu začel tudi lastno mehanično podjetje. A žena ni hotela ostati tukaj in se je vrnila v Evropo. Otrok nista imela, pač pa je za njim prišel nečak Frank Mech, nato pa še pokojnikova sestra, Frankova mati Marija s hčerko Eriko.

Pogrebne molitve smo opravili v kapeli krematorija v Altoni na petek 25. junija, predno je bilo njegovo truplo upepeljeno.

ERNEST POLAK je še nedavno pri nas naročil letošnjo zbirko celjskih mohorjev. Knjige so dospele, bral pa jih ne bo, ker je že med pokojnimi. Dne 30. junija zvečer mu je na domu v Keilor Downs začelo nagajati srce. Takoj so ga odpeljali na zdravniško kliniko v St. Albans, kjer je kljub hitri prvi pomoči izdihnil. Pokojni Ernest je bil rojen 1. januarja 1925 v Polani pri Sevnici. Leta 1953 se je v Hrastniku poročil z Emo Podlesnik. Z družino dveh otrok sta v letu 1968 preko Nemčije emigrirala v Avstralijo, kjer je s pridnostjo kmalu prišel do lastnega doma, saj je bil

kot rudar vaje težkega dela. Za pokoj si je zgradil nov dom ter se iz melbournskega okraja Albion preselil v novo predmestje Keilor Downs, žal pa pokoja ni dolgo užival.

Pokojnik se je rad razgovarjal in je tudi imel dosti življenjskih izkušenj. Kadar nas je obiskal, smo poseleli ob kavi in zanimivi debati. Bil je član Slovenskega športnega društva v St. Albansu, zato so ga tudi lovci spremili na zadnji poti in nosili njegovo krsto, predsednik Jože Caf pa mu je ob grobu spregovoril v slovo. Pokopali smo ga v torek 6. julija na keilorskem pokopališču, po pogrebni maši v slovenski cerkvi v Kew, kjer smo na predvečer ob odprti krsti zmolili zanj tudi rožni venec.

Ernest poleg svoje družine zapušča še tri sestre v domovini, eno sestro in dva brata v Nemčiji, dva brata pa sta tu v Queenslandu. En brat iz Nemčije je kljub razdalji prišel celo na pogreb.

Nepričakovano in verjetno prav tako za posledicami srčne kapi je umrl tudi JANKO KRISTAN. Prijatelj ga je našel mrtvega v prostoru ob garaži pod hišo 8. julija, a po vseh znakih je ležal tam že od prejšnjega dne. Janko je živel kot samec sam v svoji hiši v melbournskem okraju Chadstone. Rojen je bil dne 22. septembra 1942, Petelinje pri Ilirski Bistrici, kjer ima še sestro Marijo. V Avstralijo je prišel preko italijanskih begunskih taborišč v juniju 1962. Delal je v gradbeni stroki, zadnji čas pa je bil nezaposlen. Tu v Melbournu ima dve sestrični, v Sydneyu pa tudi nekaj sorodnikov. V ponedeljek 12. julija zvečer smo v naši cerkvi ob krsti zmolili rožni venec, naslednji dan po maši zadušnici pa spremili Jankove zemske ostan-

Takih domačih razgovorov je imel dr. Vencelj zelo veliko. Na levisi p. urednika dr. Vencelj, Vinko Rizmal in znanstvenica Jožica Ledinek - Paddle. Na patrovi desnici Jožičina otroka Pavel in Alenka, ki redno nastopata kot pevca in muzikanta na našem odru.

ke na livadni del pokopališča Springvale.

Tik pred zaključkom te izdaje MISLI smo zvedeli, da je 8. julija v bolnišnici v West Footscray umrl rojak FRANK WERTOVSCHER. Rojen je bil leta 1913 v Rogaški Slatini, v Avstralijo je prišel preko Nemčije verjetno v letih 1950-53. Svoj dom je imel v melbournskem okraju Footscray, kjer je živel kot samec samotarsko življenje in ni hodil niti v slovensko družbo. Naročen pa je bil prav od svojega prihoda v Avstralijo na naše MISLI in tudi celovške Mohorjeve knjige je kupil od časa do časa pri nas. Pogreb urejuje njegov avstralski prijatelj, ki je obvestil o smrti Frankove sorodnike v Nemčiji, zdaj pa čaka odgovora, kaj naj ukrene. Zato glede pogreba še ni znan datum in ostali podatki.

Pokojnega Franca priporočam v molitev.

Iskreno sožalje vsem sorodnikom naših pokojnih, naj bodo tukaj ali v domovini oz. drugod po svetu. Našim pokojnim pa naj bo lahka avstralska zemlja!

+ Krsta naj v naši cerkvi za mesec junij omenim dva: Dne 20. junija je krstna voda občila dečka, ki bo po svoji mami in stari mami gotovo pevec: ime je dobil **Nicholas Frank** in je prvorojenec mlade družine **Pavla Morgante** in **Anite r. Sankovič**. Anita je bila odkar je shodila pa do srednje šole zvezda našega odra in sijajna pevka, njena mama **Tončka** pa dolgoletna članica našega pevskega zbora. Upajmo, da se bo nekaj tega prišlo tudi Miklavžka. Prinesli pa so ga iz Carltona, kjer si je družinica **Morgante** uredila prijeten domek, katerega sem kmalu po krstu tudi blagoslovil.

Isti dan je bil krščen tudi **Mark John**, ki so ga prinesli iz Hallama. Rastel bo in delal veselje družinici **Johna Pretnarja** in **Anne r. Gombač**.

Obema družinama iskrene čestitke!

+ Porok od zadnje izdaje MISLI ni bilo, rad pa bi omenil poroko, ki je bila v Geelongu in sem zanjo zvedel šele kasneje. Prav je, da pride v kroniko, četudi sta se medtem ženin in nevesta že vrnila s poročnega potovanja po Evropi, tudi Sloveniji. Dne 13. marca letos je v cerkvi sv. Družine, Bellpark, kjer se na drugo nedeljo v mesecu zbiramo k slovenski maši, **Srečko Kontelj** pričakal svojo izbranko, **Paula Claridge** je avstralskega rodu, ženin pa je iz znane slovenske družine, rojen in krščen v Geelongu. Dasi kasno, pa zato nič manj iz srca naše iskrene čestitke obema!

Srečko je pred leti prišel tudi v našo Galerijo mladih — kot odlični študent in sin slovenskih staršev, ki je s ponosom ohranil dediščino materinega jezika. Danes mu gotovo ni žal. Kot advokatu mu bo slovenski jezik prišel verjetno marsikdaj prav.

+ Zavetnika naše cerkve v Kew smo praznovali na pr-

vo julijsko nedeljo s slovesnim bogoslužjem in zakusko v dvorani. Zahvala vsem gospodinjam za obložene mize. In zahvala vsem, ki ste vrnili žegnanijske kuvertice z darom za vzdrževanje našega verskega in kulturnega središča. Doslej se je vrnilo 186 kuvertic s skupno vsoto \$3.392.— Bog Vam povrni!

+ Dne 15. avgusta, praznik Marijinega vnebovzvetja ali Veliki šmaren, je letos ravno na nedeljo. Obhajali bomo obletnico posvetitve slovenskega naroda Mariji. Pri nedeljskih mašah bomo obnovili posvetitev. Kdor se slovenske maše ne bo udeležil, naj pa bi posvetilno molitev zmolil doma. Mariji se ima naš narod veliko zahvaliti.

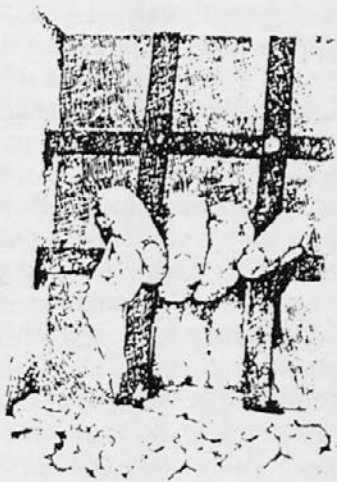
+ Na nedeljo 29. avgusta popoldne ob 1.30 pa bo v stolnici sv. Patrika vsakoletna **maša narodov**, ki so se priselili v melbournsko nadškofijo. Udeležila se je bo tudi naša narodna skupnost z narodnimi nošami in cerkvenimi banderi. Skupno bomo pprosili za mir na svetu. Čim več nas bo, lepše bomo predstavili naš narod. Več o sporedu te maše bom objavil prihodnjč.

+ **DOM POČITKA** m. **ROMANE** ima danes že 19 stanovalcev. Seveda smo morali, kot sem napovedal, sprejeti zaenkrat nekaj ljudi, ki niso slovenske narodnosti, da ta naša ustanova ne bo lezla v izgubo. Med njimi je tudi stoletna avstralska gospa s čudovitim spominom in glede pomoči še zelo neodvisna. Več stanovalcev je le začasnih, kar je tudi namen Doma: za nekaj tednov po operaciji, da človek spet dobi moči in si lahko sam pomaga; ali za nekaj časa, ko gredo domači morda na počitnice v Evropo, ali če se hočejo za nekaj časa otresti skrbi za ostarelo mamo ali ostarelega očeta . . . V kolikor pride to v poštev za vas, pokličite Dom počitka in se pozanimajte.

Ko že govorim o našem Domu počitka, naj še omenim, da so nas doslej spremljale tudi druge težave, ne le prenizko število prebivalcev. Nekaterim osebam Dom ni pri srcu. Nekdo je širil ostudne laži (po Melbournu in celo izven Viktorije — v Queenslandu), da ljudem pobereмо hiše in ves prihranjeni denar. V resnici pa so pogoji za vstop pri nas lažji od številnih drugih enakih ustanov. Če je koga neresnica odvrnila, da se ni priglasil, naj se pozanima pri vodstvu in zve za pogoje iz prvega vira. — Tudi se je zgodilo, da je nekdo lažno alarmiral gasilce, da so prihiteli sredi noči k našemu Domu počitka. Oseba v vodstvu Doma pa dobiva od časa do časa neljube telefonske klice, kar je gotovo mučno. Zadevo smo dali v roke policiji, ki je zaenkrat že ugotovila, iz katerega okraja telefonski klici prihajajo. Slejkoprej bo konec tega nesmiselnega početja osebe, ki mora biti zelo hudobna ali pa potrebuje pomoč psihiatra.

P. BAZILIJ

MOJE CELIGE

(SLOVO OD TOLMINA)

Stopali smo proti Tolminu. Vse je bilo tiho in prazno. Niti psa nismo srečali. Zato so votlo odmevali med hišami naši koraki.

Nič nam niso povedali, kam nas peljejo. Ko smo šli čez Tolminko, smo zaslutili, da gremo k Sveti Luciji na vlak.

Po Dobravah je pihljal hladen vetrič od Soče.

“Moj dolgi sprehod,” sem si mislil, “da nadoknadim vseh šest mesecev!” Od Tolmina do železniške postaje je sedem kilometrov. Dve uri hoda. Dobro se bomo sprehodili.

Bližali smo se Modreju. V jezeru so se kopale redke lučke, ki so svetile po vasi.

Ozrl sem se na drugo stran. Tam je moja rojstna vas Modrejce. Varno čepi pod hribom. Koliko spominov! Modrejce, srečna, draga vas domača . . . Prešernova Vrba se je iz Gorenjske v hipu preselila k Soči. Morda mi ni bil Prešeren nikoli tako blizu kot to noč.

Domači ne vedo, da odhajam. Zdaj še mirno spijo ali vsaj bedijo pod varnim zavetjem domače strehe. Bogve, ali jo bom še kdaj videl? Morda stopam poslednjikrat tod mimo.

Zbogom, domači! Zbogom rojstna vas! – sem šepetal sam pri sebi. Tudi pri Sveti Luciji na Mostu je bilo še vse mirno. Vsi so spali. Kolikokrat sem stopal po trgu, ko sem hodil v šolo in k maši! Hodil sem z veseljem, prostovoljno, brez straže. Zdaj pa uklenjen, v družbi miličnikov, ki sta nosila pištole in brzostrelko. Koraki so bili težki.

Dospeli smo na železniško postajo. Želel sem si le to, da bi videl kega znanca, ki bi obvestil domače, da so me odpeljali iz Tolmina. Tudi ta želja se mi je izpolnila, še bolj kot sem pričakoval.

Prvi znanec, ki sem ga opazil, je bil šofer Zoran. Še pred nedavnim je bil zaprt in je moral čistiti hodnike in sobe na Udbi.

Pokazal sem mu uklenjene roke. Zmajal je z glavo.

Za njim je prišel na postajo cerkovnik Lojze. Tudi ta je bil namenjen na pot. Njemu sem pošepetal, naj pove domačim, da so me odpeljali. Prikimal mi je. Ko je zagledal moje uklenjene roke, se je obrnil proč.

Misli, julij 1993

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE “MISLI”:

\$80.— Florian Falež; \$43.— Štefanija Premrl; \$30.— Julijana Veber; \$20.— Alojz Šuštar, Andrej Fistrič, NN.E., Martin Berkopec, Vinko Butala, Frank Tratnyek; \$16.— Marija Lukežič; \$15.— Angela Dodič, Olga Hrvatina, Andrej Benčan; \$13.— Anton Bransperger; \$12.— Evgen Bizjak; \$10.— Alojz Hojnik, Vera Mamilovič, Alojz Gombač, Jože Kučko, Drago Sedmak, Darko Stanič, Drago Tomac, Marija Medved, Felix Gerdak, Ana Šutej, Jožef Štemberger, Vincenc Repp, Julka Erzetič; \$6.— Miloš Abram, Ivan Marinič; \$5.— Marija Piotrovski, Frančiška Lautar, Marta Kohek, Danica Bizjak, Milica Ritonja, Jožica Šabec; \$3,50 Karel Horvat; \$2.— Pavla Bisak, Sabina Gjerek, Andrea Bosa, Ana in Slavko Korošec, Julija Kovačič.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:
\$100.— Marija Martin (za najbolj potrebne misijonarje, v spomin pokojnemu Ladislavu Lenčku CM); \$100.— Martin Berkopec; \$10.— Ivanka Študent (za lačne).

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:
\$120.— Martin Berkopec.

ZA CERKEV V GRAHOVEM:
\$100.— Lucija Miklavc (v zahvalo, ker je bila pred devetdesetimi leti v Grahovem krščena); \$50.— dodaja njen sin Jožef Štemberger.

ZA CERKEV NA POBREŽJU:
\$500.— Marija Martin.

DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Slovenija
Moja dežela

Poljanska 2,
61000 Ljubljana – 26. jun. 1993

Spoštovani pater Bazilij,
Slovenci v Avstraliji!
Zborovalci občnega zbora društva
SVS Vam pošiljam tople pozdrave,
z željo vsega uspeha na Vašem od-
govornem mestu za rojake po svetu.
Tajnik: Lučka Poznič
Predsednik: Boštjan Kocmur,
dipl. oec.

DELOVANJE DRUŠTVA

V LETU 1992/93

Teško je točno določiti začetek delovanja društva, saj so se slovenski izseljenci in njihovi potomci, ki smo se vrnili v domovino, kmalu začeli srečavati in biti drug drugemu v pomoč. Ko pa se je pokazalo, da se bo zamisel o društvu uresničila, je bilo najprej treba vložiti veliko časa in energije v pripravo statuta in programa, nato pa premostiti še marsikatero težavo, dokler nas niso 12. avgusta 1992 registrirali na ministrstvu za notranje zadeve.

Od vsega začetka se je veliko članov ukvarjalo z urejanjem postopkov v zvezi z državljanstvom in denacionalizacijo.

Še isto poletje je prišla na obisk skupina maturantov iz Argentine. Člani so prevzeli organizacijo fotovanja in dve članici sta spremljali skupino po Sloveniji, avstrijski Koroški, Tržaškem in Goriški.

Tudi v času volitev si je društvo prizadevalo, da bi se položaj izseljencev spremenil toliko, da bi ti lahko volili. To se je zgodilo le delno, saj država ni dovolj dobro organizirala volitve po svetu.

Ena izmed težav članov – stanovanje – je bila rešena s pomočjo

Prevzelo ga je. Poznala sva se več let. Ni mogel verjeti, da je vse to res.

Ker sem imel roke uklenjene, nisem mogel odložiti nahrbtnika.

Ob pol štirih je prisopil vlak. Miličnik je skočil v voz in poiskal prazen oddelek za nas. Vstopili smo. Pasove nahrbtnika so mi odpeli, da sem mogel sedeti. Vlak se je premaknil. Komaj je zavil v Baško grapo, sem zagledal na hodniku sestro. Bila je črno oblečena. Ko me je zagledala, so ji prišle solze v oči. Na postaji se nisva videla. Drugi so ji povedali, da sem v vlaku, zato se je približala našemu oddelku.

Miličnik se je nagnil k vodniku in mu nekaj šepetal. Sestro je poznal.

Vodnik je vstal in stopil na hodnik. Dolgo časa se je pogovarjal z njo. Ko se je vrnil, me je vprašal, ali bi rad govoril s sestro. Hvaležno sem ga pogledal.

“Saj nisem govoril z njo že več kot pol leta,” sem mu rekel.

“Na Jesenicah, ko bo vlak stal, bo prišla noter in se bosta lahko pogovorila. Prosim pa, da tega ne pravite nikomur!”

Vodnik je segel v žep in potegnil iz njega ključek za mojo žabico. Odklenil jo je in mi snel verigo. Morda je opazil, da se ljudje spogledujejo in zgražajo. Morda se je spomnil, da sem duhovnik. Ne vem. Spoznal sem, da ima dobro srce.

Sestra je ostala pri vratih našega kupeja. Odleglo ji je, ko je videla, da sem prost. Z očmi sva se pogovarjala. Zelo rad bi jo vprašal, ali je mama srečno prinesla pisma. Z ustnicami sem zlogoval “ma-ma” in s prstom pisal po dlani. Dolgo časa je ugibala, kaj ji želim povedati. Končno je razumela in pritrčila. Oddahnil sem si.

Vlak je počasi pihal proti Podbrdu. Sredi predora pa se je sprostil in zdrvel proti Bistrici. Triglavsko pogorje je sijalo v jutranjem soncu; Zdelo se mi je, da še mi vse te lepote odmikajo. Morda jih ne bom videl nikdar več. Zato sem jih še bolj požiral z očmi in hkrati trpel.

Tudi Blejsko jezero se je svetlikalo v jutranji zarji. Mirna gladina je bila pravo nasprotje moje razburkane duše.

Dospeli smo na Jesenice.

Vodnik je zopet stopil k sestri. Verjetno je tudi njej zabičeval, naj nikomur ne pravi, da je govorila z mano.

Sestra je vstopila in me solznih oči objela.

“Zakaj pa si v črnem?” sem jo vprašal. “Saj še nisem mrtev.”

“Dokler ne boš pomiloščen, bomo hodili v črnem,” je rekla.

Govorila je tako, kot bi bila prepričana, da me bodo pomiloštili.

“In kam si namenjena?”

“Grem k odvetniku. Naročil mi je, naj pridem k njemu, da se kaj več pogovorimo.”

“Ali ste sporočili na Livek, kar sem naročil mami?”

“Saj je šla sama tja, preden je prišla domov.”

“Sama?” sem se začudil. “Kako?”

“Ne vem. Do Idrskega z nekim vozilom in nato peš do Golobov. Tam je povedala, kar si ji naročil. Obljubili so, da bodo naredili.”

“Uboga mama!” sem si mislil. “Kje je dobila moč, kje pogum, da je kljub izčrpanosti in neprespanosti zmogla tako pot?”

S sestro sva nato govorila o domačih. Povedala mi je, da je oče ves iz

sebe, da tava okrog kot izgubljen. Ne more se umiriti. Ponoči ne spi. Vstane in izgine iz hiše.

Tudi delo je zastalo zaradi dogodkov preteklih dni.

Niso uničili le mene. Uničili so vso družino.

Čutil sem, da doma trpijo še bolj kot jaz. Sestro sem bodril in jo prosil, naj potolaži in opogumi tudi domače, posebno očeta. Prepričan sem bil, da bodo veseli, ko bodo zvedeli, da me je videla in da je govorila z mano. Sam Bog je hotel, da smo se srečali.

Vlak je bil pripravljen za odhod. Morala sva se posloviti. Izročil sem ji pozdrave za domače in znance, posebno za starše.

Sončna Gorenjska se je poslavljala od mene za dolgih sedem let in pol. Na Otočah sem se ozrl proti Brezjam in v srcu prosil Marijo za pomoč v preizkušnjah, ki me še čakajo. Včasih je tudi v molitvi težko izreči besedico "zgodí se tvoja volja". Težko je misliti na smrt, ko vse v tebi kriči po življenju, ko življenje čutiš, mu slediš, ga doživljaš. Zdelo se mi je sploh nemogoče, da sem se za vedno poslovil od domačih krajev, od dragih ljudi, od vseh naravnih lepot. Po drugi strani pa sem se dobro zavedal, da sem "obsojen na smrt z ustrelitvijo". Nisem si mogel predstavljati, kam me bodo dali, kje bom čakal usodnega dne. Razen tolminskega bunkerja nisem videl nobenega zapora. Slišal sem o italijanskih zaporih, o nemških koncentracijskih taboriščih, o naših zaporih pa le malo. Po radiu sem sicer sledil Nagodetovemu procesu, ker je bil med obtoženci tudi moj sošolec Sirk; kako ravnajo z zaporniki, pa nisem vedel. Zdaj sem sam vse to občutil. S pazniki sem postal domač, nisem se jih bal. Spoznal sem tudi njihove dobre strani. Kaj bo pa zdaj? Komu padem v roke? Kaj bodo delali z mano? Samo to me je mučilo.

Blizali smo se Ljubljani. Pred Šiško je vodnik vzel verigo in mi jo spet nataknil na roke.

"Moram vas ukleniti," se je opravičeval, "ker morate priti v zapore uklenjeni."

"Vi že veste, kako je prav," sem mu rekel in pohlevno podržal roke.

/Dalje prihodnjič/

Bohinj –
Sveti
Janez

Misli, julij 1993

mesta Ljubljane. Izvršni svet je dodelil deset stanovanj in s tem omogočil naš obstoj v Sloveniji.

Februarja 1993 je društvo zaprosilo ministrstvo za šolstvo in šport učne pripomočke za osnovne in srednje šole v Argentini. Prošnja je bila odobrena in zdaj je v pripravi nova pošiljka za Francijo.

Pri navezovanju stikov je nekaj že bilo storjenega, veliko dela pa nas še čaka. Društvo se je pismeno oz. prek delegacije predstavilo raznim izseljenskim organizacijam po svetu in tudi rojakom v zamejstvu. Pri tem je vredno omeniti še posebno sodelovanje s Katoliškim središčem Slovencev po svetu. Vzpodbujanje in dobri nasveti voditelja te organizacije, g. Janeza Riharja, so pripomogli k ustanovitvi in organizaciji društva.

Bili smo deležni tudi obiskov raznih predstavnikov vladnih organizacij in izseljenskih organizacij po svetu. Tako nas je obiskal dr. Peter Vencelj, sekretar za Slovence po svetu.

Ena izmed pomembnih nalog društva je posredovanje informacij slovenskim izseljenskim organizacijam kakor tudi vladi RS. Vsak mesec predsednik društva sestavi informacijski list, katerega pošiljamo širom po svetu. Veliko zadev pa je treba reševati sproti.

Pomemben dogodek je bila podelitev prostorov slovenskemu domu za izseljence v Zavodu sv. Stanislava, kjer je društvo dobilo svojo pisarno, ki pa še ni uporabna.

V prostorih istega zavoda je g. Janez Arnež meseca marca 1993 pripravil razstavo taboriščnega tiska, zdaj pa bo na ogled razstava dokumentarnih fotografij iz življenja v taboriščih med letoma 1945 in 1948. Člani smo bili naprošeni za sodelovanje, predvsem v obliki dežurstva.

Maja smo pričeli v pisarni na Poljanski 2 z uradnimi urami trikrat na teden, po dve uri. Upamo, da bo naša organizacija čedalje bolj v pomoč slovenskim izseljencem po svetu. /Iz poročila Lučke Poznič/

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (8) 346 9674 – Fax: (8) 346 3487

MESEC junij bo ostal rojakom v Južni Avstraliji v lepem spominu. Imeli smo obisk iz Slovenije: med nami je bil sekretar pri zunanjem ministrstvu RS za Slovence po svetu. Dr. Peter Vencelj je prišel v spremstvu ga. Tatjane Kovačič, svetovalke na zunanjem ministrstvu, in g. Aljaža Gosnarja, odpravnika poslov na slovenskem veleposlaništvu v Canberri.

Najprej je imel dr. Vencelj srečanje s Slovenskim narodnim svetom Južne Avstralije v knjižnici našega verskega in kulturnega središča svete Družine. Sledila je sveta maša ob 6.30 zvečer. Kljub temu, da je bil delovni dan, se je zbralo lepo število rojakov. Na začetku smo pozdravili visokega gosta ter oba spremljevalca. Anita Polajzer in Davor Premrl sta jim izročila cvetje kot izraz dobrodošlice in našega veselja. Po prebranem evangeliju je naš gost dr. Vencelj nagovoril navzoce. Njegove besede sso bile polne globoke vere. Bile so nam vsem vzpodbuda k večjemu zaupanju v Boga, ki vodi našo pot, pa tudi vzpodbuda k medsebojni povezanosti in zavesti, da pripadamo narodu,

Dr. Peter
Vencelj
govori
rojakom
v slovenski
cerkvi
v Adelaidi

ki je sicer maloštevilen, a trden, saj je šel skozi veliko trpljenja, pa vedno z zaupanjem v Boga.

Po končanem bogoslužju smo imeli kulturni spored, oglašen na domovino, nato pa je dr. Vencelj položil venec k našemu spomeniku padlim za Slovenijo. Tanja in Joško Konestabo sta občuteno zaigrala Tišino in marsikatero oko je bilo orošeno. Nato je spet spregovoril naš visoki gost. Omenil je prijatelja, ki je položil svoje življenje na žrtvenik za svobodno in samostojno Slovenijo.

Po slovesnosti smo vsi skupaj odšli v Slovenski klub, kjer je po kratkem programu sledila skupna večerja, ki jo je za goste pripravilo društvo.

To je z nekaj besedami prikaz večera obiska, ki je bil za nas vse bogato doživetje. Za verne rojake posebej zato, ker so bila verska središča do nedavnega od starega komunističnega režima prezirana. Enoumske oblasti niso nikoli priznale dela slovenskih duhovnikov v tujini, pač pa so skušale s svojimi pomočniki načrtno razbijati skupnosti. Najbolj je bila pri tem prizadeta vsaka skupnost z ozirom na versko pripadnost. Nova demokratska oblast hoče biti pravična. Zato smo uradnih obiskov vladnih oseb RS iz srca veselili, saj nam dokazujejo skrb naše rodne domovine za nas vse ter nas sleherni obisk skuša združiti nazaj v eno narodno skupnost. Upajmo, da nas bo združevalo tudi Katoliško središče Slovencev po svetu, ki ima svoj sedež v Ljubljani in je naslednik nekdanje Družbe sv. Rafaela za slovenske izseljence.

Dr. Petru Vencelju ter g. Gosnarju, ki je potovanje vodil, se še enkrat zahvaljujemo za obisk in spodbudne besede. Upajmo, da bo takšnih obiskov še več.

+

Dne 19. junija je v Queen Elizabeth Hospitalu v adelajdskem okraju Woodville odšla k Bogu PEPCA SEVŠEK, rojena 31. januarja 1925 v Dovskem pri Zidanem mostu. V Avstraliji je s sinom že dolgo vrsto let, saj se je že leta 1977 naročila na Misli. Svoj čas je živela v Melbournu. Pogreb je bil iz naše cerkve svete Družine dne 24. junija, kjer je bila najprej pogrebna maša za pokoj njene duše, nato pa smo zemske ostanke spremili na pokopališče Dudley Park. Sinu Antonu Borisu izrekamo iskreno sožalje, pokojnico pa priporočamo v molitev. R.I.P.

+

Sožalje izrekamo Tonetu Jesenku, predsedniku odbora našega verskega središča. Dne 2. julija mu je na ljubljanskem Kliničnem centru od kapi zadet umrl brat Stanko. Imel je komaj 57 let. Že nekaj časa se je boril z zahrbtno boleznijo in tako zorel za večnost. Jesenkova družina iz Smrečja, Št. Jošt nad Vrhniko, je bila družina globoke vere in zaupanja v Boga. Med vojno so bili trije fantje pri domobranci. Živ je ostal

le Tone, ostala dva sta bila na zločinski način pobita v Kočevskem Rogu, kjer počiva toliko naših mučencev. Pokojni Stane je z družino živel na Vrhovcih in bil zelo povezan z viško župnijo. Dne 6. julija so ga položili k večnemu počitku. P. Ciril, bivši Sydneyčan, se je v našem imenu poslovil od pokojnika, saj

je brat Tone vsa leta zvest naši slovenski skupnosti. Naša cerkev je polna njegovih samoukih železnih izdelkov. Prav pokojni Stanko mu je poslal knjigo s slikami kovaških stvaritev, po kateri je Tone koval in varil. — Sožalje tudi Stankovi družini, njega pa priporočamo v molitev.

P. JANEZ

JANEZ
PRIMOŽIČ:

Še o znamkah

O ZNAMKAH sem že pisal v Misli, zato ni nobena tajnost, da sem zbiratelj znamk. Ne sicer poklicen filatelista, ki gre v stvari do skrajnosti, ampak le v toliko, za zapravim prosti pokojninski čas tudi v ta svetovni hobby. Zadosti je, da je poštna znamka, ta navidezno skromni in po prejemu pisma zavrženi papirček dovolj dostojno ohranjena, pa se pridruži ostalim sestricam v albumu. Ne ukvarjam se torej s podrobnostmi.

Meni gre le za to, da se iz znamk kaj naučim. In res se človek pri razmišljanju ob vsaki znamki mimorede mnogo nauči: iz znamk govori zgodovina, zemljepis, prirodoznanstvo . . . Saj lahko rečemo, da skoraj ni meja. Serije znamk so s svojo vsebino slik pravo bogastvo, ki se ga žal mnogi ne zavedajo.

Ali veste, kaj pomeni beseda FILATELIJA, iz katere izvira tudi FILATELIST? Oxford Dictionary nam razloži, da je beseda "philately" grskega izvora in izhaja iz dveh besed: philos in atelia. Pomeni pa beseda: prost pristojbin. Pred izumom poštnih znamk je moral prejemnik pošte plačati poštarju dostavnino. S poštno znamko je bila zadeva zelo poenostavljena.

Odkar se je Slovenija uvrstila med samostojne države, je v dveh letih svoje samostojnosti izdala kar lepo vrsto spominskih znamk, na katere smo lahko ponosni. Lepo predstavljajo našo mlado malo državo pred znamkarji in vsem svetom. Ob vsaki novi znamki pa poskrbi Ministrstvo za promet in zveze ter PTT podjetje Slovenije za priročno razlago v slovenskem, nemškem, italijanskem in francoskem jeziku. Res najboljši način seznaniti svetovno javnost z novo državno tvorbo v srcu Evrope. Saj celo večje in bogatejše države kar tekmujejo med seboj, katera bo izdala večje število znamk in lepše od drugih.

Slovenija se je med zadnjimi znamkami spomnila 500-LETNICE KOLEGIJALNEGA KAPITLJA V NOVEM MESTU. ter ob tem poskrbela za priročno razlago v prej omenjenih besedilih. Vsaj nekaj bom povzel iz tega za naše bralce, zlasti za Dolenjce in še posebej za novomeščanske farane.

Novomeški kapitelj je bil ustanovljen ob koncu sred-

njega veka, torej ob času odkritja Amerike, kot posledica želje skupine dolenskih duhovnikov pri prenovi cerkvene discipline. Ustanovitelji so bili: cesar Friderik III. z ukazom 27. aprila 1493, Maksimilijan I. z odlokom 16. oktobra 1509 ter papež Aleksander VI. z dekretom 21. decembra 1494 so z ustanovnimi listinami določili pravni položaj, pravice in dolžnosti kapitlja.

Novomeški kapitelj se je kmalu po ustanovitvi razvil v pomembno duhovno središče Dolenjske. Zlasti med prošti, predstojniki kapitlja, je bila vrsta izjemnih osebnosti, ki so mestu in okolici vtisnili neizbrisni pečat. Eden izmed velikih osebnosti v zvezi s kapitljem je Jurij Sladkonja (naslov prošta od 1500–1522), odličen glasbenik in humanist ter organizator, vodja dvorne kapele cesarja Maksimilijana I. in ustanovitelj dvornega deškega zbora, ki je začetek današnjih Dunajskih slavčkov, ki so kot deški zbor znani po vsem svetu. Bil je tudi ljubljanski prošt, končno pa je postal škof na Dunaju. Imenovaani sicer ni deloval v samem Novem mestu, je pa kot prošt kapitlju pridobil grb zlatega konja na zelenomodrem polju. Ena od dveh znamk, izdanih za ta jubilej, ga predstavlja.

Zgodovina novomeškega kapitlja je nedvomno povezana z imenom prošta Polidorja de Montagnana (prošt 1582–1604), ki je dal po požaru mesta popraviti poškodovano proštjsko cerkev, kapiteljsko poslopje in je kapitlju pridobil znamenito Tintoretijevo sliko farnega patrona sv. Nikolaja (druga znamka iste zbirke predstavlja imenovano oltarno sliko v proštjski cerkvi), kanonikom pa zunanja znamenja njihovega dostojanstva.

Ob času francoske okupacije slovenskih dežel in ustanovitve Ilirije so kapitelj leta 1810 ukinili, vendar ga je cesar Franc I. že leta 1819, takoj po odhodu Francozov iz naših krajev, spet obnovil. Tako se je novomeški kapitelj, sicer v spremenjenih razmerah, ohranil vse do danes. Ustanova je ob častitljivi 500-letnici zares vredna spomina. Tudi spomina na slovenskih znamkah.

Z VSEH VETROV

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA Sveta Evrope je v maju enoglasno odločila, da sprejme Republiko Slovenijo za polnopravno članico Sveta Evrope. Zunanji minister RS Lojze Peterle je v Strasbourgu podpisal pristopno izjavo iz evropske konvencije o človeških pravicah. Pred palačo Evropa so ob intoniranju slovenske državne himne razobesili slovensko zastavo, ki je našla mesto med zastavama Španije in San Marina. — Članstvo v SE je za samostojno Slovenijo velik korak in priznanje, ki ga je bila deležna kot prva izmed držav na ozemlju nekdanje Jugoslavije.

Svet Evrope so ustanovili, da bi dosegli večjo enotnost evropskih držav in v skrbi za spoštovanje človeških pravic.

POROČEVALCI o tragediji v Bosni in Hercegovini ugotavljajo, da Hrvaška ne bo na tako lahek način prišla v Svet Evrope kot je naša Slovenija. Človeške pravice so v BiH ogrožane ne le s srbske, ampak tudi s hrvaške strani. Vsa poročila govore o tem, da kot Srbi tudi Hrvati "čistijo" področja, ki naj bi po Vance-Ownovi mirovni pogodbi pripadala njim. Prej Hrvati skupaj z muslimani proti Srbom, zdaj srbski četniki s Hrvati skupaj napadajo muslimane... Nekateri evropske stranke, ki so do nedavnega kazale simpatije do Hrvaške, ne verujejo več v Tudžmanovo demokracijo, ampak vedno bolj kritično gledajo na hrvaško vlado in HDZ.

Očitno gre v BiH za zemljo, število žrtev jih ne briga. In teh je vedno več. Za pametnega človeka vse skupaj nekaj nerazumljivega in grozljivega. Meriti načrtno v vrsto lačnih ljudi, ki čakajo na kos kruha ali posodico pitne vode, ni več vojna, ampak zločin, ki kliče nase pravično kazen.

SRBSKI PATRIARH PAVLE je bil kaj pogumen, ko je v dnevniku Politika zapisal, da noben narod ne

pozna tako malo vere kot ravno Srbi. In to je tudi eden vzrokov za vse, kar se danes na Balkanu dogaja. Osebnost pa se je srečal s predstavnikom organizacije Caritas ter mu omenil, da bo treba znova iskati nagibe za edinost, ker to pomaga k miru. "Tako pravoslavni kot katoličani in muslimani, vsi bomo nekoč poklicani na obračun pred Bogom. Tudi smrti se ne smemo bati, kadar gre za pričevanje Resnice," je dejal patriarh.

MALO jih je med nami, ki jim nista poznana Don Camillo in Peppone. Filmi po res duhovitih zgodbah pisatelja Guareschija so še vedno biseri. Ko pridejo od časa do časa na vrsto tudi na televizijskem zaslonu, mi je resnično žal, če jih zamudim. Za 25-letnico smrti pisatelja, sta njegova otroka Carlotta in Alberto v spomin očetu organizirala predvajanje filmov na trgu v Busetu, kraju, kjer sta Don Camillo in Peppone nastala.

Zanimiva je priljubljenost teh dveh karakterjev, ki sta ju na filmskem platnu odlično predstavila komik Fernandel in Gino Cervi. Ko je leta 1988 dnevnik La Stampa pripravil anketo, katera oseba iz romanov in povesti zadnjih sto let je najbolj priljubljena, je na uredništvo prišlo nad 10.000 odgovorov iz vse Italije in dvajset različnih držav. Zmagala pa sta z veliko večino — Don Camillo in Peppone.

POROKA je bila 3. julija med slovesno mašo v župni cerkvi sv. Florina v Vaduzu, poročal pa je churski škof Wolfgang Haas. Ženin je bil liechtensteinski prestolonaslednik Alois, nevesta pa bavarska vojvodinja Sophie. Vse to še ne bi bilo kaj posebnega. A mladi par se je odpovedal vsem poročnim darilom ter sta denar za darila namenila ranjenim otrokom v sedanji balkanski vojni. To pa je že vredno omembe. Za otroke bodo v Zagrebu postavili osem paviljonov z dvanaest posteljami v vsakem. Otroke bo oskrbovala ravnateljica zagrebške Karitas Jelena Brajša, projekt pa bo upravljal liechtensteinski Rdeči križ.

ROMI so obiskali papeža Janeza Pavla II. ob priliki 50. obletnice začetka njihovega uničevanja s strani nacistov. Petnajstčlansko zastopstvo Romov je prišlo iz Nemčije, Avstrije in Poljske. Papež jih je ob srečanju povabil k molitvi za mir.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je imel v začetku tega meseca zdravniški pregled, ki je bil za obletnico operacije nujna zadeva. Pregled je trajal le dve uri in opravili so ga zvečer, ker papež ni hotel spreminjati svojega dnevnega reda, obenem pa ni hotel s svojim prihodom čez dan kakor koli kaliti reda rimske poliklinike Gemelli. Po poročilu je s papeževim zdravjem vse v redu, saj bi drugače naslednji dan ne opravil vsega, kar je imel na sporedu. Tudi je Vatikan potrdil, da bo pa-

Za ljubitelje slovenske glasbe in knjige

SLO — IMPEX COMPANY

25 Reserve Rd., BEAUMARIS 3193, Victoria

Uvoz audio-video kaset in knjig

založb "Mladinska knjiga", "Obzorja Maribor"

Suha roba in razni spominki

Telefon: (03)589 6094 — Fax (03)589 6085

HELENA in IVO LEBER

pež izvedel ves letošnji spored pastoralnih obiskov, ki si ga je pripravil. Tudi obisk na Jamajki, v Mehiki in v Denverju (ZDA) v mesecu avgustu, v septembru pa v Litvi, Estoniji in Latviji.

Mimogrede povedano, ko ravno govorimo o papeževih obiskih. Dežela pod Triglavom za letos še ni na seznamu. Smo pa kar prepričani, da bomo na papeževi listi drugo leto.

ALBANSKI katoličani doživljajo svobodo in v njej svoje prerojenje in nov razcvet. Novi škofje so že ustanovili svojo škofovsko konferenco, ki načrtuje in poživlja farna občestva, v kolikor jih je preživelo dobro silnega preganjanja. Tudi frančiškanska provinca je znova zaživela ter je začela obnavljati svoje redovne strukture. Celoten eden novih škofov je iz frančiškanskega reda, ki je v Albaniji deloval prav od frančiškovih časov ter veliko prispeval k temu, da del katoličanov pod turško nadoblastjo ni popustil ter prestopil v islam. Zdaj so dobili obisk vrhovnega predstojnika reda, p. generala Hermana Schalucka. Zahvalil se je desetim frančiškanom, ki so preživeli desetletja trajajoče komunistično nasilje. Tej deseterici pomaga osem frančiškanov iz Italije, Črne gore in Kosova, v Skadru pa se na vstop v frančiškanski red že pripravlja devetnajst kandidatov.

AMERIKANCI in JAPONCI imajo vse slabše mnenje drug o drugem, je pokazala anketa, ki so jo izvedli v ZDA in na Japonskem pred vrhunskim sestankom sedmih industrijsko najrazvitejših držav v Tokiu. Le 50% Američanov in 45% Japoncev ima ugodno mnenje o Japonski oz. Ameriki. Konec leta 1991 je imelo ugodno mnenje kar 60% Američanov in 58% Japoncev. Da Japonska ni zaveznik, na katerega bi ZDA lahko računale, meni 61%, od Japoncev pa jih je 55% označilo ZDA za zaveznice, vredne zaupanja.

GLEDE AIDS je napovedal madžarski znanstvenik na tem področju Laszlo Otvos, da bodo v treh letih iznašli zdravilo ter bodo okuženi ubežali smrti. V madžarskih laboratorijih zdaj preizkušajo kemično spojino KKKI-538, ki je za 30 dni popolnoma ustavila razmnoževanje celic, okuženih z virusom HIV, povzročiteljem aidsa. Dodal pa je, da bodo za nadaljevanje raziskav potrebovali okrog 100 milijonov dolarjev. Skoraj istočasno so prišle na Češkem v javnost prve številke o bolnikih iz moderne kuge. Znanih za aidsom obolelih je 38, seropozitivnih pa 153, med njimi 16 mladoletnih, a število obolelih zaskrbljujoče narašča. Zaradi aidsa je umrlo doslej 24 ljudi, zadnji štirje letos. S transfuzijo krvi se je na Češkem okužilo okoli 30 ljudi. Dve od teh oseb sta že prejeli tudi odškodnino 25.000 dolarjev.

Kakšno neki pa je stanje aidsa v Sloveniji?

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazeni, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075) 398 759

45. MEDNARODNI evharistični kongres je bil v začetku junija v andaluzijski prestolnici Seville. Njegovo geslo je bilo: Kristus, luč narodov. Zaključnih slovesnosti 13. junija se je udeležil tudi papež Janez Pavel II. ter je z njim šomaševalo 19 kardinalov in 360 škofov ter več tisoč duhovnikov, vernikov pa se je zbralo nad pol milijona. Njegov govor ob sklepnih slovesnosti pa je bil o povezanosti med evharistijo in evangelizacijo. Ljubezen do evharistije nas mora priganjati, da bomo uresničevali zahteve pravičnosti, bratstva, služenja in enakosti med vsemi ljudmi.

Udeleženci mednarodnega kongresa so ob koncu naslovili na vse verne po svetu posebno poslanico z naslovom "Sporočilo luči in upanja". Luči, ki naj presveti temo tega sveta, v katerem sebični interesi povzročajo vojne, krivice, podkupovanje in velike družbene rane, kot so mamila, terorizem, umori nerojenih, ponižanje človeške spolnosti. Upanja zaradi nove evangelizacije, osvoboditve od greha ter njegovih posledic.

SEDANJI PAPEŽ je v zadnjih štirih letih (od leta 1988 do 1992) razglasil za svetnike 17 oseb, za blažene pa kar 379 oseb. Še nerešenih je 2240 postopkov razglasitev za blažene in svetnike, kakor je razvidno iz seznama, ki je bil objavljen leta 1988. Na tem seznamu so tudi "božji služabniki", 1530 po številu, katerih postopek se je sicer začel, a še ne končal. Med njimi so tudi trije slovenski oltarni kandidati: Baraga, Slomšek in Gnidovec – vsi trije svetniški škofje.

AMERIŠKI KONGRES, vodstvo ZDA, tvori senat in poslanska zbornica. Skupno imata 535 članov. Po veri je med njimi 141 katoličanov: senat jih ima 23, poslanska zbornica pa 118.

LATINSKA AMERIKA velja za katoliško deželo, toda kako dolgo še? Izračunali so, da je že 10% od tamkajšnjih 150 milijonov prebivalcev nasledilo vedno bolj nasilnemu vplivu fanatičnih sodobnih sekt. Teh je v Latinski Ameriki registriranih kar 4.077. Tamkajšnja katoliška Cerkev ima že zaradi tradicije svoj vpliv med ljudstvom, a zmanjšuje ga plitvo versko znanje vernikov in revščina, ki jo Cerkev čuti do temeljev.

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

GALERIJA MLADIH bi rada za to številko Misli poiskala nekoga v Viktoriji. Predstavi naj priljubljeno, tiho in delavno KUTINOVO JELKO v Melbournu, ki je bila vsa leta od svoje rane mladosti med nami. In je še. Bila je ves čas tudi pridna študentka. Zdaj je srečno zaključila svoje študije na R.M.I.T. v Melbournu in letos v mesecu maju graduirala. Prejela je diplomu: Bachelor of Applied Science majoring in Food Science and Technology. Zasluži naše iskrene čestitke!

Kot sem že omenil njeno povezanost od rane mladosti z našim verskim središčem v Kew — Jelka prav nič manj ne zasluži čestitke tudi za svojo zvestobo naši skupnosti. Začela je že v otroškem vrtcu pri naših sestrah v Slomškovem domu, kjer je bila kar štiri leta. Nato je nadaljevala v naši Slomškovi šoli ter začela nastopati ob raznih prilikah na našem odru. Potem pa je prišla na vrsto folklorna skupina in mladinski pevski zbor Glasniki. Pri obeh skupinah se je Jelka udejstvovala dolga leta, prav do zadnjega, da ne omenim tudi naše počitniške kolonije v Mt. Elizi, kjer je s svojo iskreno požrtvovalnostjo bila vredna zaupanja vodstva ter je kmalu postala vodja grupe (leader). Zdaj je pri Mladinski skupini našega središča (Slov-

KRIVCI
ZA KLOBUKOM
KRIVCI ZA KLOBUKOM,
NAGELJ RDEČ V GUMBNICI.
TAKI SMO MI FANTJE,
DÓMU IN BOGÚ ZVESTI.

KRIVCI SO POGUMA
NAM PONOSNO ZNAMENJE.
NAGELJ ZNAK LJUBEZNI
VROČE, KAKOR PLAMEN JE.

TRI STVARI NAM DRAGE
SO KOT PTIČKAM ŠUMNI LOG,
IN KOT ROŽ'CAM SONCE:
MATI, DOMOVINA, BOG!

enian Youth Group), sicer ne več odbornica, a kaj aktivna članica. Z mlajšo sestrico Tanjo, ki gre po njenih stopinjah, sta redno vsako nedeljo tudi pri slovenski maši, kjer Jelka od časa do časa bere slovensko berilo.

Pri Kutinovich je oče Vlado Slovenec, mama pa je hrvaškega rodu. Obe dekleti, četudi tukaj rojeni, poleg angleščine lepo govorita slovensko in hrvaško. Res vzoren primer, kaj napravi dobra volja, ko celo v popolnoma slovenskih družinah nekateri starši vržejo puško v koruzo in z otroki govorijo angleško. Jelki znanja treh jezikov že zdaj ni žal, ampak je na to ponosna. In čim starejša bo, bolj bo za to staršem hvaležna.

Jelki želimo, da bi ostala tudi v bodoče zgledno dekle, prijetnega vedenja in zavednega značaja. To bo delalo zadovoljno njo, njeno družino in vsakega, s katerim bo prišla v stik. Gotovo so tudi te njene lepe lastnosti pripomogle, da je kljub hudi brezposelnosti hitro dobila delo v svojem poklicu. Jelka, še mnogo lepih uspehov v življenju!

celten

DVA DATUMA sem vam predstavil zadnjič, dragi Kotičkarji. Prvi je bil 25. JUNIJ 1991 — dan razglasitve samostojne Slovenije, drugi pa 16. JANUAR 1992 — dan, ko je Avstralija priznala Slovenijo kot samostojno državo. Žal mi je povedati, da sem dobil komaj šest odgovorov, pričakoval pa sem jih veliko veliko več. In skoraj vsi so bili z dežele. Ravno tisti, na katere sem računal, so me pustili na cedilu. Nagradno sem poslal Johnnyju Močniku, Apsley, Vic.
Upam, da bo drugič več sodelovanja. — Striček

OBVESTILO O KONZULARNIH DNEVIH
VELEPOSLANIŠTVA SLOVENIJE

Veleposlaništvo Slovenije v Canberri je v soglasju z Ministrstvom za zunanje zadeve pripravilo razpored konzularnih dni do konca leta 1993, ki je naslednji:

1. SYDNEY – vsak prvi ponedeljek v tekočem mesecu:

– od desetih do ene ure popoldne v hotelu Park Royal, Parramatta, 30 Phillip Street, Studio 1, drugo nadstropje.

– od treh do šestih popoldne v enem od slovenskih društev oz. v verskem središču v Merrylandsu.

2. MELBOURNE – vsaki prvi torek in sredo v tekočem mesecu:

Torek – od desetih do ene ure popoldne v hotelu ParkRoyal, 111 Little Collins Street, soba 305;

– od treh do šestih popoldne v enem slovenskih društev.

Sreda – od desetih do dveh popoldne v verskem središču v Kew.

3. ADELAIDE – prvo sredo popoldne in četrtek popoldne vsak tretji mesec, izmenično v klubu in verskem središču.

4. BRISBANE – GOLD COAST – prvi petek vsak tretji mesec, izmenično v dveh društvih.

5. PERTH – enkrat na šest mesecev po potrebi.

6. Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času se lahko dobijo vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Veleposlaništvo je pripravilo program konzularnih dni na podlagi števila dosedaj zbranih konzularnih zahtev. V primeru potrebe se bodo lahko organizirali tudi dodatni konzularni dnevi.

Obiski v času konzularnih dni bodo po predhodnem dogovoru (by appointment) z veleposlaništvom. Na tak način ne bo nepotrebnega čakanja.

V primeru, če gre za izjemno nujne zadeve, naj se stranke obrnejo na naše veleposlaništvo, kjer bomo uredili vse, kar bo potrebno za hitro rešitev primerov.

RAZPORED konzularnih dni v AVGUSTU 1993:

SYDNEY – 2.8.93 od desete do ene ure popoldne v ParkRoyal, Parramatta; od tretje do šeste ure popoldne v prostorih Slovenskega društva Sydney.

MELBOURNE – 3.8.93 od desete do ene ure popoldne v ParkRoyal Melbourne; od tretje do šeste ure popoldne v prostorih Društva Ivan Cankar, Geelong.

– 4.8.93 od desete do druge ure popoldne v verskem središču v Kew.

Misli, julij 1993

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

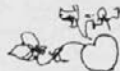
Konzularni dnevi v SEPTEMBRU 1993:

SYDNEY – 6.9.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu ParkRoyal Parramatta; od tretje do šeste ure popoldne v prostorih društva Triglav.

MELBOURNE – 7.9.93 od desete do ene ure popoldne v ParkRoyal Melbourne; od tretje do šeste ure popoldne v prostorih kluba Jadran.

– 8.9.1993 od desete do druge ure popoldne v verskem središču v Kew.

ALJAŽ GOSNAR
Odpravnik poslov

BOSSLEY PARK, NSW – Sydneyske rojakinje in rojake vabim k maši zadušnici za obletnico pokola domobrancev, ki bo pri Sv. Rafaelu, Merrylands, v četrtek dne 29. julija 1993 ob sedmih zvečer. Po bogoslužju bo tudi komemoracija v cerkveni dvorani.

Že nad dvanajst let vsako leto obhajamo spomin na te povojne žrtve komunizma. Na žalost se nas udeleži le peščica rojakov s prijatelji drugih narodnosti. Tukaj v Sydneyu je pri tem neko prisiljeno ozračje, neka zadržanost, kakor da bi bili zasačeni pri nepoštenem dejanju. To odbija marsikoga, tako da mi je na povabilo k tej spominski maši nekdo pred leti odgovoril: "Ne morem priti, zdaj še ni varno..." Ljudje božji, povejte mi, kdaj bo varno priti k maši za pokojne domobrnce? In po maši k nagovoru preživelega domobranca?

Marsikdo mi je že očital, da je čas, da se vse to že enkrat pozabi. Nekateri se pohujšujejo nad Ljenkom Urbančičem, češ samo za domobrnsko mašo pride v cerkev. Čudno, da se ne pohujšujejo nad gospodom Kučanom, predsednikom Republike Slovenije, ki zad-

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

nja leta tudi samo enkrat pride k maši in to v Kočevski Rog, k jami pod Krenom. Samo nekaj metrov od odra, kjer je maša, je velika jama, kjer počivajo tisti, ki 45 let niso smeli imeti zaznamovanega groba. Če nočejo nekateri moji vrli rojaki posnemati gospoda Kučana, naj bi vsaj molčali!

V Kanadi, ZDA in Argentini je ta spomin na Vetrinjsko tragedijo počaščen z več tisoč soudeleženci, ki niso vsi Slovenci. Tudi nadškof kanadskega Toronta, dr. Alojzij Ambrožič, se ne sramuje somaševati za pokojne domobrnce in žrtve komunistične revolucije.

Gospod, daj večni mir in pokoj tem, ki že počivajo, nam pa darove Svetega Duha, da bi poslušali svojo vest in prav ravnali! Pozdravljeni! — Jože Košorok

DONCASTER, VIC. — Žalujōča Ema Janič z družino se lepo zahvaljuje sorodnikom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje in sočutje ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta **VILJEMA JANIČA**.

Iskrena hvala za pisno in ustno izrečena sožalja, za rože, za prisotnost na pogrebu in na predvečer pri molitvi rožnega venca.

Posebna zahvala patru Tonetu, ki nam je bil v veliko pomoč ob tem času žalosti. Hvala tudi patru Baziliju, ki je vodil molitev rožnega venca. — Ema Janič

ADELAIDE, S. A. — Nisem še zasledil v Mislih poroke, ki je bila sicer daleč na severu naše celine, a je bil ženin naš znani adelaidski rojak. **Dr. Anthony Danilo Kresevič** je bil pred nekaj leti predstavljen bralcem v Galeriji mladih. Rojen je bil v Adelaidi v družini Danila Kresevič in Ivanke r. Šajn (oče je iz Račic, mama pa iz Knežaka) in krščen v Lockleys, kjer je p. Bazilij med obiskom adelaidskih Slovencev takrat stanoval. Kot mlad zdravnik je nekaj časa služboval v Cairnsu, Qld., kjer je spoznal bolniško sestro **Kerry Lynelle Petersen**.

Zaročenka je po predpisanih katehetskih urah za odrasle katehume sprejela katoliško vero, dne 17. aprila letos pa sta si pred oltarjem cerkve sv. Frančiška Ksaverija v Cairnsu obljubila zakonsko zvestobo. Zdaj pa je dr. Anthony Kresevič s svojo zakonsko

družico spet med nami v Adelaidi. Vsi, ki ga poznamo in cenimo, mu izrekamo iskrene čestitke, kakor tudi njegovi izbranki. Dobrodošla med nami!

Ker že omenjam Kresevičevo družino, naj omenim še poroko Antonijeve sestre. **Silvana Maria Kresevič**, rojena v Adelaidi in krščena v Hindmarshu, kjer smo svoj čas imeli vsaka dva meseca slovensko mašo, se je poročila 12. septembra lanskega leta v kapeli Dominican College Chapel, Cabra. Njen zakonski drug je postal **Toby Blood-Harding**, rojen v Dandenongu v Viktoriji. Tudi temu paru, četudi malo kasno, naše iskrene čestitke! — Poročevalce

KEW, VIC. — Ob nenadni in nepričakovani smrti našega dragega **VINKA ŠKRABA** bi se radi najlepše zahvalili vsem, ki ste nam ob tej težki izgubi kakorkoli priskočili na pomoč.

Posebna zahvala gospem Plesničar, Mariji Jernejčič, Snežani, Mariji Novakovič, Frančiški Šajn, Lojzki, Marinki in Anici Smrdel. Iskrena hvala obema pastrom za molitve, mašo in spremljavo na pokopališče. Zahvaljujemo se iz srca tudi vsem, ki so pokojnika v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. — Družina Škraba

BAYSWATER NORTH, VIC. — Upam, da boste mogli prebrati moj rokopis. Sem Bosanka, poročena s Slovincem. Mož Feliks se v teh tednih nahaja na obisku v Sloveniji, pa mi je poslal sporočilo za MISLI, če

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

mi boste mogli ustreči. V Ptujju se je namreč srečal z ostarelo materjo rojaka, ki je emigriral v Avstralijo. Njegovo ime je JANEZ FOŠNARIČ, njegov zadnji mami znani naslov pa je bil iz Sydneya: 2/76 Bondi Road, Bondi, N.S.W. — Zadnjikrat se je oglasil materi pred petindvajsetimi leti, potem je umolknil. Razumljivo je mama v velikih skrbih, kaj je s sinom in če sploh še živi. Ni pa revica vedela, kam se obrniti.

Kdor koli od bralcev bi kaj vedel o njem, če je živ ali mrtev, naj sporoči uredništvu. Mama bo hvalezna za sleherno novico, najbolj pa seveda, če bi spet mogla dobiti pismeno zvezo z izgubljenim sinom.

P. uredniku že vnaprej hvala za pomoč v tej zadevi. Bog Vas blagoslovi in Vam pomaga pri poklicu, ki ste si ga izbrali. — **Angela Gerdak**

FRANCIJA — Menišija se imenuje naša pokrajina, ki so ji dali ime menihi iz samostana Bistra pri Borovnici in katere središče je vas BEGUNJE. Pripravljamo dostojen spomenik žrtvam rdečega nasilja, ki so bile v groznem trpljenju pokončane v našem okolju. Zato se obračam tudi na vas s prošnjo, da nam pomagate. V ta namen smo odprli bančni račun: Ljubljanska Banka, agencija Cerknica, 50100-620-133-029-72702-20569/92. Nekateri naši rojaki po svetu si se že odzvali - mogoče se jim pridružite tudi vi.

Načrtujemo, da bi spomenik blagoslovili na farno žegnanje v mesecu avgustu letos. Spomenik bo postavljen na pokopališču v Begunjah.

V Menišiji je bilo pobitih čez 200 ljudi, to je četrtina prebivalcev, kar pomeni, da je bilo prizadetih 112 domov. So hiše, kjer ni sedaj nikogar več. Spomenik bo tudi zanje. Stal pa bo tudi za vse tiste, ki so zaradi posledic grozodejstev osamljeni morali še dolga leta trpeti huda križeva pota.

Ko razmišljam o tem, si ne morem predstavljati, da je za malo Menišijo bilo mogoče toliko gorja.

Spominjam se in sprašujem, kdo je krivec teh gnusnih dejanj. Ker je bilo izvajalcev teh del v Menišiji premalo, so prišli pomagači iz sosednih krajev, da so izvršili satanski posel. Mislim na dela po "osvoboditvi":

... mislim na križev pot moje trpinčene stare matere Dehinče, ki je bila vržena s kozolca, vsa ranjena od padca in grobega pretepanja, vlečena nato v Cer-

knico in ubita med potjo.

... mislim na morilsko ekspedicijo nad naše mladoletnike. V strašnem trpljenju, na poti čez Kamno Gorico po izpustitvi iz Teharij jih je bilo pobitih čez štirideset.

... mislim na vandalsko skrunjenost grobov ubitih vojakov in še mnogi drugi primeri so mi pred očmi.

Spomenik bo kraj molitve in podoba duhovne lepote, ki jo nosimo v naših srcih.

Na dan blagoslovitve bomo molili za naše rajne. Molili bomo tudi za tiste, ki so morali zaradi terorja v tujino, pa vrnitve niso ali je ne bodo dočakali.

Prosili bomo Mater božjo, da pomaga njim, ki so podivjali nad našim narodom, da priznajo in obžalujejo svoja grozotna dela, da dobijo milost sprave v prizadetem srcu, da ne odidejo s tega sveta kot levi razbojnik.

Prosili bomo, da se vrnejo med nas ljubezen, mir in sožitje in da se krvava zgodovina več ne ponovi.

Bodimo si vsi bratje in sestre, saj nas veže kri naših mučnikov! — **Tomažičev France**

☎ 850 1836

JENTON
FURNISHINGS

Anthony Grl
20A Derreck Ave
Bulleen 3105

Izdelujemo kuhinjsko
pohištvo po Vaši želji
ter hišno in pisarniško
pohištvo vseh vrst . . .

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

Križanka (Ivanka Žabkar)

VODORAVNO: 3. nagaja, je v nadlego; 7. glava fakulteti; 8. znanost; 9. oblika frizure; 10. oseba, kateri leva stran bolj služi; 12. siromašna oseba; 15. pritisk mnogih naenkrat; 18. služi za podlogo, kot kosmiči tudi pri zdravniški pomoči; 19. del zidane hiše; 21. nekaj drži, da se ne podere; 22. iz dobrega gre na slabo; 23. slovenski kraj blizu Celja; 26. blagovni pas; 29. eden v vrsti praškov; 30. prometno sredstvo; 31. del obraza; 32. čistoča; 33. združenje dveh, povezava.

NAVPIČNO: 1. točen, zanesljiv; 2. kar važen dodek k članstvu naših klubov; 4. zapreka; 5. trščica, troha; 6. kača velikanka; 9. vsakdanja pijača; 11. po toplicah znan slovenski kraj; 13. kemična tekočina, ki uspava; 14. prvi človek; 16. težko si ga predstavljamo brez puške; 17. barva kože; 18. brez nje ni življenja; 20. oseba v zdravniški oskrbi; 22. gora znana po čarovnicah; 24. znano indijansko pleme; 25. veliko, številno; 27. jutranja mokrota; 28. pri peki se uporablja.

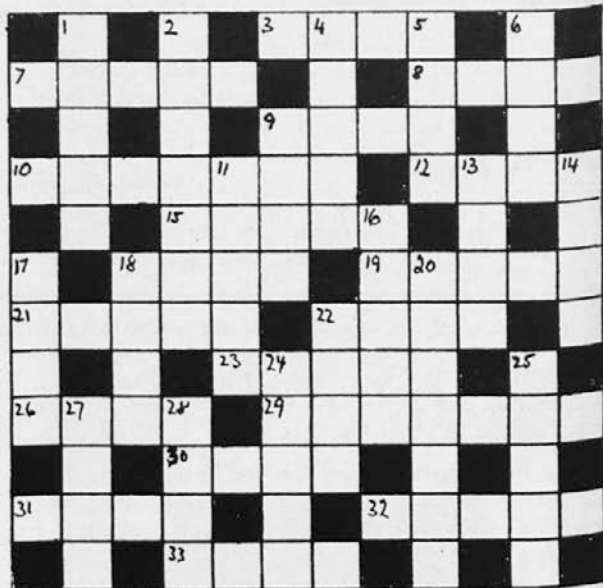
REŠITEV NAROB-KRIŽANKE:

Vodoravno: 1. sloki; 6. odnos; 11. neposrednost; 14. en; 15. stol; 16. Oger; 17. mož; 19. opij; 21. ako; 22. Abel; 24. atek; 26. ap; 27. Anin; 29. Aleš; 31. otep; 33. osem; 35. ZP; 37. otok; 39. Amil; 41. gos; 43. okel; 45. ali; 46. atom; 48. opis; 50. os; 51. neprijaznost; 54. opeki; 55. Agata. — Navpično: 1. snema; 2. lenoba; 3. op.; 4. kos; 5. isto; 6. od; 7. dno; 8. noga; 9. oseka; 10. strop; 12. ropa; 13. elita (besedi za 12. in 13. sta bili v seznamu besed po pomoti izpuščeni) 18. ženo; 20. jelo; 23. lito; 25. kesa; 28. neto; 30. sema; 32. pokoj; 34. milost; 35. žgano; 36. potep; 38. kepa; 40. lista; 42. sope; 44. Liza; 47. mrk; 49. S.N.G. 52. I.I.; 53. OA.

Križanko so sestavili: Slavko Koprivnik, Jože Grilj, Martin Belec, Ivanka Krempl, Milka Berginc, Vinko Butala, N. N. (NSW), Lidija Čušin, Ivanka Študent, Jelka Kutin, Ivan Podlesnik, Lojzka Pinterič, Ana Horvat. — Izžreban je bil Martin Belec.

“Ali gres z mano na malo pivo?” — “Ne, ne smem mesati... — “Kaj si pa pil?” — “Veliko pivo.”

- Striček, zakaj pa petelin poje?
- Pravijo, da petelin zapoje, kadar koli se kdo debelo zlaže.
- Zakaj pa petelin poje ob treh ponoči, ko še vsi spijo?
- Veš, fantiček, ob tisti uri tiskajo časopise.”

Rešitev pošljite do 10. avgusta na uredništvo!

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Uganka: jaz govorim, ti govoriš, on govori, mi govorimo, vi govorite, oni govorijo. Kdo pa potem dela?
- + Poneverjajo predvsem preverjeni.
- + Domovina je bila njegova prva ljubezen, poročil pa se je z drugo.
- + Kakšne barve so zeleni, kadar zardevajo?
- + Zgodovina najbolj laže o času, ki se ga še vsi dobro spominjamo.
- + Budni so pričakovali zarjo, zdaj pa se jim drema.
- + Kaj previsoka plača ni podkupnina?
- + Slepci ne vidijo, da imajo drugi oči.
- + Koliko je podgan, se vidi šele, ko — ladja tone.
- + Še vedno podeljujemo priznanja za minulo delo, čeprav vsi vemo, kam nas je pripeljalo.
- + Mnogi se ob našem gospodarjenju križajo, namesto da bi se spovedovali.
- + Družba, ki v njej živimo, ni veliko vredna; tudi mi smo njen del.
- + Drugače kot idealisti imajo realisti idealen vid.

Miha: “Rezika, po čem pa spoznaš starost kokoši?”
Rezika: “Po zobeh.”
Miha: “Kako vendar? Saj kura nima zob.”
Rezika: “Vem da ne. Ampak jaz jih imam.”

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

CELJSKE MOHORJEVKE 1993 so pošle, imamo pa še **CELOVŠKE** (40 dolarjev) in **GORIŠKE** (40 dolarjev) **MOHORJEVKE**. Odlične knjige, vredne branja. Mohorjeva družba praznuje letos že 140 letnico.

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva

LEPOTE SLOVENSkih CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

PRATIKA 1993 Celjske Mohorjeve družbe je na razpolago za res skromnih pet dolarjev.

SLOVENSko-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

Since 1982
DONVALE TRAVEL
has been organising

GROUPS FOR SLOVENIJA

and now
SLOVENIJA TRAVEL
has joined
DONVALE TRAVEL

ENROL NOW FOR ECONOMICAL GROUP TRAVEL TO SLOVENIJA 1994

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE V SLOVENIJO V LETU 1994

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOMI!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666